

REFORMÁTUS

Újság

Gyülekezeti tájékoztató

2015. március

XXII. évf. 3. szám

A szeretet hatalma

„Mert diadalra jut még a jog, és azt követi minden tiszta szívű ember.”
Zsolt 94, 15-23

Jézus küldetésének beteljesedése előtt áll, amikor felmegy Jeruzsálembe. Bevonulása igazi diadalmenet. Szamárcsikón érkezik. Királyi dicsőség, messiási üdvözet veszi körül. Ez a dicsőség és ünnep sokak számára nem illik a passiótörténethez. Furcsának tartják az ünneplést, nem odaillőnek, főleg a nagypénteki tömeg reakciója miatt. Pedig virágvasárnap Jézus és a tömeg még egy akaraton vannak. Jézus nyíltan hirdeti messiási küldetését, amit a tömeg felismer és teljesen azonosul vele. Nagy erő ez. Jézus és a sokaság együtt demonstrálják Isten országának közelségét, a Messiás királyi hatalmának erejét. Amikor ketten, vagy többen egy akaraton vannak, abban nagy erő van. Ezért van ott a kísértő mindenütt, ahol a tisztességes emberek egy akaraton vannak. Mert az veszélyes. Egy közösség, egy gyülekezet, az egyház, a nemzet ugyanazt akarja, és egységben a gondviseléssel egymás ereje által küzd. Ott fellép a megosztó és megtévesztő hatalom, hogy ezt az egységet megbontsa. Jeruzsálem kapujában ott áll a Messiás király és népe, egységben örvendeznek. Szamárcsikón ül, nem lóháton vonul be Dávid városába, mint egy hatalomittas, másokat leigázó uralkodó, politikai vezér, hanem samárcsikón érkezik a Messiás Király. Nem hatalmát vetíti a világra, hanem békéjét, lehajló szeretetét és megértését. Egész érkezése a szeretet és békeesség uralmát hirdeti. Egész más hatalom ez, mint amit az uralkodók, az emberi hatalomvágy képvisel. Pedig jöhetne egész más erővel. Olyannal, ami megsemmisíti a gonoszt, letarolja az igazságtalanságot, a bűnt. Mert ilyen lesz ő a végső időkben. Teljhatalommal jön

vissza és uralma alá hajt mindent. Igazsága és hatalma előtt eltörlődik minden, lángoló haragjával elpusztítja a gonoszt. Ama nagy nap végső királyából, a győztes és uralkodó Krisztusból mit sem látunk virágvasárnap. Így is pompás és dicsőséges érkezése. Öröm és ujjongás fogadja, királyi üdvözetben részesül. Megkapja a Messiásnak kijáró tiszteletet. Egy olyan Messiás Király képe tárul elénk, aki nem lángoló haraggal és indulattal szerez jogot és igaz-

Szádalmás református temploma

ságot népének, hanem az engedelmes alázat, a lehajló együttérzés és szenvedés erejével. Ezzel szerez magának dicsőséget. Nem karral, hatalommal, hanem önfeláldozó szeretettel kormányoz. Ez a legnagyobb kiváltsága. A kicsik karhatalommal, törvényekkel, politikai húzásokkal, a jog eltiprásával uralkodnak, és alakítják maguk körül a világot ma is. Bennünket Krisztus arra tanít, hogy ne vegyük le szemünket és tekintetünket a jogosságról, az igazságról és a szeretet hatalmáról. A mi életünket is a Golgota irányába tereli. Mert ma sem jöhet változás az életünkbe a Golgota, a szenvedés, a lemondás

tiszta vállalása nélkül. Mindaz, amit Krisztus magából megmutat, az a mi jelenlegi küzdelmeinknek, a változásnak, az új életnek erőforrásai. Krisztussal csak addig tart a tömeg, amíg valami még látszik dicsőségéből. De csakhamar a dicsőség elmarad, és elmaradnak a követők és az együttérzők is. A lenézettel, a szenvedővel nem jó egy táborban lenni. A győztesekkel, a cselszövőkkel illik tartani, de csak azoknak jó ez, akik a felszínen való maradást tűzték ki célul maguknak. Amint elmúlik a dicsőség és helyette jön a megvetés és szenvedés, elmaradnak az őszinte támogatók. Csak a kíváncsiskodók és ítélkezők maradtak az út végén, akik önmaguk gyávaságát így próbálják leplezni. A szenvedő Krisztus Király mellett nagyon nehéz kitarítani. Ilyen vert, megalázott helyzetben is tisztán látni a felszín alatt a teljes dicsőséget. Megragadni a jog és az igazság el nem halványuló erejét, csak néhány kiváltsága. Tudni azt, hogy ez az igazság örök és változatlan, és nem a látszatra építeni, hanem arra, ami szilárd és nem változik, csak néhány útja. Nem félni, és kitarítani makacsul a szenvedő Krisztus Király mellett, mindig keresni dicsőségének el nem halkuló fényét. Ez a mi tisztünk ma. Még nem jött el az ideje, hogy Krisztust hatalommal és az ítélet visszavonhatatlan erejével lássuk magunk előtt, aki visszajön átvenni végleg a hatalmat a világ, az igazságtalanság felett. Még ne ezt lássuk. Pedig ez az idő már közel van. Az Igaz Király nem késik, eljön hamar. Hirdessük ma az értünk szenvedő és lehajló Krisztus dicsőségét, és merítsünk erőt belőle, hogy küzdelmeinket ne világi eszközökkel, ügyeskedéssel, fondorlattal vívjuk meg, hanem alázattal, engedelmisséggel.

Kassai Gyula

Befolyásolható vagyok! És akkor...?(!)

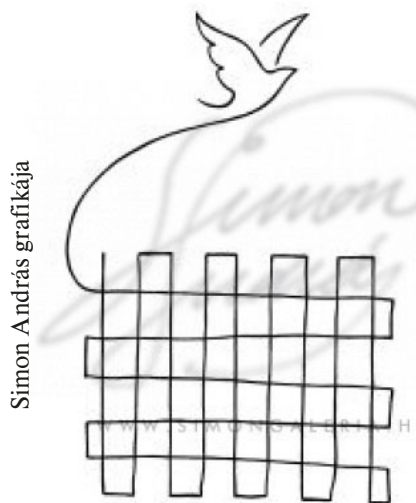
„Fordítsd ide füledet, hallgasd a bölcsek szavait, és figyeljen elméd tudományomra! Mert gyönyörűséget szerez, ha őrzöd azokat magadban, ajkaidon is állandóan ott lesznek.” (Péld 22, 17-18)

„Legyen az Úrban bizodalmad, ezt tanítom ma neked, bizony neked!” - így szól a Példabeszédek 22. részének 19. verse. Bizony neked - kivétel nélkül, mindenkire szól az író, azaz az író ihlető Szentlélek által az Úr. „Már előbb is írtam neked tanácsokat és tudnivalókat, tanítva téged arra, hogy ezek valóban igaz mondások, hogy igaz mondásokkal felelhess annak, aki küldött.” (Péld. 22, 20-21.). Ez a bővített mondat szinte mindent magába foglal, amire a kételkedő és gyenge hitű embernek szüksége van. A Jó Isten pontosan meghatározza és elénk tárja, hogy mindent, amire szükségünk van, azt elérhetővé teszi számunkra. Ennek a „mindennek” megadja a pontos elérhetőségét, és felhasználási útmutatót is csatol a „küldeményhez”. Neked, mindenkor, megbízható útbaigazítás és idegenvezetés azért, hogy okulj és tudd, miért fontosak ezek a dolgok számodra, s ennek megfelelően ezt továbbadd, feldolgozva, befogadva a megtapasztalt hálát adj a „koordinátorodnak” a lehetőségért. Ez a gondolat sor kellene, hogy meghatározza egy igaz keresztyén mindennapjait. Ez ad bizalmas és biztonságos hátteret mindennapi cselekedeteinkhez, s megnyugvást arra nézve is, hogy ha Atyánk tanácsai szerint cselekszünk, akkor a számonkérésnél sem kell majd aggódnunk az ítélet kimenetele miatt.

Mindehhez azonban rengeteg külső befolyást és belső aggodalmat kell eltávolítanunk. Ez pedig valaki számára kisebb, valaki számára sokkal nagyobb kihívást jelent. A világban rengeteg személyiségfejlesztő programmal, könyvvel, terápiával találkozhatunk, mely segítségünkre lehet, hogy megismerjük önmagunkat, kordában tartjuk természetünket, indulatainkat, ösztöneinket. Mint embereknek, véleményem szerint szükségünk is van néha egy kívülálló összefoglaló véleményre, hogy tisztábban lássunk viselkedésünkkel és döntéseinkkel kapcsolatban. Meghallgathatjuk szüleink, barátaink, gyermekeink, ismerőseink, orvosok tanácsát, a média által közvetített műsorokból is meríthetünk. Azonban, hívó emberek lévén, először a jó Isten által adott vezérfonalat kellene a kezünkbe vennünk. Az itt olvasottak egyezhetnek, vagy épp szöges ellentétben is állhatnak az eddigi gondolatainkkal. Ekkor kell magunkba néznünk, hogy mi mit szeretnénk, mit látunk jónak, miként és miért cselekszünk, hogyan éljük meg, ez milyen hatással

van ránk és a körülöttünk élőkre, jó-e ez így, elégedettek és boldogok vagyunk-e, tiszta-e a lelkiismeretünk és a jó Isten mércéjét szemünk előtt tartva, helyesnek érezzük-e azt, ahogyan a dolgok voltak, vannak, folytatódhatnak, lesznek, lennének. Azt pedig, hogy a fent felsoroltak közül kinek milyen mértékben hagyjuk, hogy befolyásoljon - magunk kételkedéseit, elbizakodottságát, tévhiteit, túlbonyolításait, vagy épp könnyelműségeit is beleértve -, csakis mi dönthetjük el. S el is kell döntenünk minden élethelyzetben, határozottan, átgondoltan.

Tudjuk persze, hogy ha ez ilyen könnyű lenne, rengeteg tökéletes ember járna-kelne az utcákon. Pont ez a lényeg, amiben a nők és férfiak, hívők és hitetlenek, gyerekek és felnőttek, szőkék és barnák, stb. olyannyira

különböznek egymástól: a döntéseik és azok következményeinek felfogása, feldolgozása.

A másik oldalon, utólag, alkalom adtán hasznosnak találhatjuk elkövetett hibáinkat, hisz a jövőre nézve okulhatunk belőlük, és jobb esetben, el sem követjük újra. Ehhez viszont bölcsesség, kitartás, Isten felé irányuló lelkiismeret, szeretet, türelem, önzetlenség vagy épp önzőség, szerénység vagy épp örült bátorság, és még sorolhatnám, mennyi minden lehet szükséges. Vannak eszközök, melyek már készen állnak a szolgálatunkra, vannak, melyeket magunk kell megszereznünk, kiérdemelnünk, megteremtenünk. Van, amit kérdések nélkül teljesítenünk kell, és van, amit alaposan átgondolva sem kell megtennünk. Azt pedig, hogy mit szabad, és mit nem, mi hasznos és mi nem az, mi válik ja-

vunkra, és mi okoz bennünk kárt, azt a mi Atyánk - többek között - a Példabeszédek könyvében is szépen elénk tárja.

Vegyünk egy példát: van egy barátunk, aki fontos része az életünknek, akár mindennapi-, vagy épp levelezési kapcsolatban vagyunk. Van egy másik személy, aki azt állítja, hogy ne barátkozzunk vele, mert nincs ránk jó hatással. Mit teszünk egy ilyen helyzetben? Felülvizsgáljuk, hogy kivel állunk szemben egyik és másik oldalon, s közben önvizsgálatot is tartunk. Miért barátkozunk ezzel az említett személlyel? Vannak kétségeink afelől, hogy a mi barátságunk őszinte, Istennek tetsző, szükséges az életünkbe? Jó ember a mi barátunk, vagy csak összehozott bennünket az iskola, egy kirándulás, egy közös élmény? Szilárd alapokon áll-e, vagy csak sodródunk az árral, idővel, helyzettel? Ki ez a másik személy, aki „beleszól” az életünkbe, s ezt miért teszi? Mennyire megalapozott a „vádaskodása”, vagy esetleg csak elfogult, irigy, féltékeny, rosszakaró, esetleg bölcs és jószándékú...? Fontos nekünk a véleménye, s ha igen, miért? Jobb emberek vagyunk attól, hogy van ez a barátunk, vagy akkor leszünk jobbak, ha megszakítjuk vele a kapcsolatot? Jó a barátunknak, hogy vagyunk neki?

És még számtalan kérdést tudunk feltenni magunknak. A sok kérdezősködés és őrlődés helyett azonban jó lenne, ha kezünkbe vennénk rendszeresen a Szentírást, és lehet, hogy egy szempillantás alatt választ kapnánk minden kérdésünkre. Például: „Ne tarts barátságot a haragos természetűvel, és ne járj együtt a heveskedővel, mert megszokod ösvényeit, és magadnak állítasz csapdát!” (Péld. 22, 24-25.) Néha csak ennyi kell és megoldódik a rejtély, mert talán az életnek pont ez a területe volt az, mely a kétséget keltette a barátunk iránti viszonyunkban, a „vádakat” hangoztató egyénben, esetleg saját magunkkal kapcsolatban. Vigyáznunk kell, mert ha megszokottá válik egy helytelen ösvény, akkor elveszíthetjük józan ítélőképességünket, akár saját egyéniségünket, a barátunkat, esetleg a jóakarónkat, s ezzel egyértelműen magunknak (is) ártunk.

Ez csak egy példa arra nézve, hogyan kellene a sok fejcsóválást, gyomorideget, vesződést átalakítani Isten iránti bizalommal, türelemmel és őszinte, szeretetteljes cselekedetké. Igaz, félre is értelmezhetjük az üzenetet, belemagyarázhatunk olyat, ami szerin-

tünk odavaló, viszont ebben az esetben nem fogjuk érezni azt a megnyugvást, amit ilyenkor kellene. Előbb, vagy utóbb újra előjön a probléma, s remélhetőleg még időben észhez kapunk, s újraolvassuk, újraértelmezzük a kapott útmutatást.

Így, bójtnak idején legyen az is a gondolataink része, hogy megvizsgáljuk embertársainkkal való viszonyunkat. Helyezzük nagytól alá barátságainkat, ismeretségeinket, munkahelyi-, iskolai-, gyülekezetbeli-, mindennapos vagy épp kiemelt kapcsolatainkat. Vegyük szemügyre saját magunkat, viselkedésünket, döntéseinket, másokhoz és saját magunkhoz való hozzáállásunkat, s mindezen vizsgálódásaink kétségeit, örömeit, teljes menetét és kimenetelét helyezzük Isten elé. Kérjük Őt, hogy vizsgáljon meg Ő bennünket, mutassa meg, mit látunk, érzünk, értünk és teszünk jól, vagy épp helytelenül. Hol van szükség radikális változásra, és mi az, amit mindenképp óvnunk, ápolnunk, megosztatnunk kell, s mi az, amit nem kell túlaggódunk és túlreagálnunk. Fohászodjunk azért, hogy világossá váljék előttünk, mi az, ami Számára kedves, s mi az, ami elítélendő. Áhitattal forduljunk minden kér(d)ésünkkel Őhöz, legyen gondolataink forrásának őriző pásztora, s hogy mi el tudjuk fogadni, aszerint tudjunk cselekedni, ahogyan azt Ő kívánja, jónak látja. Mindezeket pedig magunkban forgatva „szófogadó” diákjai lehetünk Urunk tanításainak, megtalálhatjuk lelki békénket és valódi boldogságunkat, s Isten iránti bizalommal tovább is adhatjuk a bölcsesség kulcsát. Kívánok Neked áldott, tartalmas, eredményes bójti időszakot!

Režic Annamária

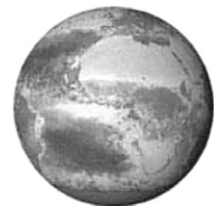
BIBLIAOLVASÓ

v e z é k f o n a l

1.	Sz.	Ez 38	Jn 18,33–40
2.	Cs.	Ez 39	Jn 19, 1–16a
3.	P.	Ez 40, 1–27	Jn 19,16b–30
4.	Sz.	Ez 40,28–49	Jn 19,31–42
5.	V.	Ez 41, 1–12	Jn 20, 1–18
6.	H.	Ez 41,13–26	Jn 20,19–29
7.	K.	Ez 42	Jn 20,30–31
8.	Sz.	Ez 43, 1–12	Jn 21, 1–14
9.	Cs.	Ez 43,13–27	Jn 21,15–19
10.	P.	Ez 44, 1–14	Jn 21,20–25
11.	Sz.	Ez 44,15–31	Galata 1, 1–9
12.	V.	Ez 45, 1–12	Gal 1,10–24
13.	H.	Ez 45,13–25	Gal 2, 1–10
14.	K.	Ez 46	Gal 2,11–14
15.	Sz.	Ez 47	Gal 2,15–21
16.	Cs.	Ez 48	Gal 3, 1–18
17.	P.	Józsue 1,1–9	Gal 3,19–22
18.	Sz.	Józs 1,10–18	Gal 3,23–29
19.	V.	Józs 2	Gal 4, 1–11
20.	H.	Józs 3	Gal 4,12–20
21.	K.	Józs 4, 1–9	Gal 4,21–31
22.	Sz.	Józs 4,10–24	Gal 5, 1–15
23.	Cs.	Józs 5	Gal 5,16–26
24.	P.	Józs 6, 1–21	Gal 6
25.	Sz.	Józs 6,22–27	Kolossé 1, 1–8
26.	V.	Józs 7	Kol 1, 9–23
27.	H.	Józs 8, 1–29	Kol 1,24–29
28.	K.	Józs 8,30–35	Kol 2, 1–15
29.	Sz.	Józs 9, 1–15	Kol 2,16–23
30.	Cs.	Józs 9,16–27	Kol 3, 1–4

Á
P
R
I
L
I
S

VILÁGOLDAL

Hitről hívóknak

KERESZTYÉNEK KERESZTTŰZBEN

A KDNP Protestáns Műhelyének konferenciája Pátyon

A 20. század végén és a 21. század elején több keresztyén mártír halt meg hite miatt, mint az előző 19 évszázadban összesen – hangzott el a megdöbbentő megállapítás azon a konferencián, amit a keresztyénülözésről tartott a pátyi református egyházközség imatermében a KDNP PM, a Buda Környéki Protestáns Műhely és a Barankovics Alapítvány 2015. január 31.-én. Évente mintegy háromezerrel nő a hitük miatt kivégzett Krisztus-követők száma, s ez évente 150-200 ezer mártír, vértanút jelent. Ugyan a keresztyénség lényegéhez kezdettől hozzátartozik az üldözés, hiszen már az ókori Augustinus egyházatyja leírta a tévedhetetlen prognózist: „Ábeltől a világ végezetéig a zárandok egyház a világ üldözése és Isten vigasztalásai közepette halad előre”, ám ha ilyen mértékben és módon szembesülünk a posztmodern kor borzalmaival, az mégis csak mellbevágó tapasztalat és állásfoglalásra, cselekvésre készítet. Minden politikai mozgalomnak, pártnak pedig a céltudatos és hatékony cselekvés a legfontosabb teendője. De hogyan működhet ez napjaink különös drámája esetében?

A félnapos konferencia indításként Dr. Badacsonyi Zoltán, a Buda Környéki PM elnöke, a KDNP PM elnökhelyettese köszöntötte a megjelenteket. Dr. Birkás Antal, a KDNP PM elnöke konferenciaindító szavaiban már előre jelezte a főtéma súlypontjait, az amerikai PEW

Center kutatásai alapján jellemezte statisztikailag az eddig még soha nem látott méretű keresztyénülözést. A konferencia igei és lelki hátterét a témához igazodva Vizi István helyi lelkipásztor áhitata adta meg, aki 1Péter 4,12-19., valamint az ApCsel 16,16-36 alapján szólt a keresztyénülözés, a Krisztusért viselt szenvedés értelméről, ami kezdetek óta kísérője volt a tanítványi hűségnek, helytállásnak. Utalt arra, hogy miközben mi itt hazánkban békésen beszélhetünk erről a témáról, addig a Közel-Keleten százazrek menekülnek el otthonaikból a hitük miatt őket ért súlyos fenyegetések miatt. Ma ők vannak soron, de ki tudja, nem kerül-e ránk is egyszer majd a sor? Vajon tudnánk-e vállalni az üldöztetést? Tartalmas igemagyarázatához olyan éneket választott, amit egy magyar protestáns mártír szerzett, a zala megyei Szepetnekről származó, majd hite miatt 1555-ben kivégzett Szepetneki János, aki énekét a siralomházban, kivégzése előtti hajnalon fejezte be. A mártírhálal azért érte, mert az ének sorai szerint „En kivallom a te igazságodat/Mindeneknek szent irgalmasságodat”.

A konferencia főtémáját, a címben is jelzett módon: *Keresztyének kereszttűzben* címmel Dr. Békefy Lajos református teológus, közíró, a KDNP PM egykori országos titkára, ma külügyi felelőse tartotta 28 képes prezentáció formájában. Nagy gondossággal és a legújabb ke-

resztyénellenes jelenségek, valamint statisztikák feldolgozásával mutatta be a 2000 éves keresztényüldözés főbb okait és állomásait, illetve kereste a választ a gyakorlati kérdésre: Mit tehetünk mi egyháztagokként, illetve politizáló PM tagokként ennek a hatalmas kihívásnak a láttán? Történelmi elemzések alapján alapvető különbséget tett az *üldözések formái* (fizikai, illetve szellemi-ideológiai, lélektan- eszközök alkalmazása), valamint a *források, illetve az üldözést végrehajtók között* (állami-hatalmi, vallási-hegemóniára törekvő, egyházi-intoleráns, ideológiai-ateista eredetű üldözések). Sokoldalúan, olykor a nagyon brutális megnyilatkozásokat sem leplezve, négy blokkra tagolta előadását: a keresztényüldözés kezdetei, Jézus és kora, majd a keresztények helyzete a Római Birodalomban, aztán a kereszténységen belülről indult üldözések, középkori máglyagyújtások pusztításáról, s az inkvizíció által elkövetett üldözéshullámokról. De szólt a reformáció ellen, majd a reformáltak közötti üldözésről is, az első protestáns mártírokról, s napjaink döbbenetes jelenségeiről friss világstatisztikák tükrében. Végül a gyakorlati teendők között néhány máris kéznél lévő lehetőségre hívta fel a figyelmet.

A keresztényüldözés azóta van, s addig lesz, amióta Jézus Isten Országának evangéliumával megjelent a Földön, s amíg ezt hirdetni fogják a világ végezetéig. Jézus ellen már a vallásos kortársak több csapdát állítottak, szellemi csapdát elsősorban, hogy istenkáromlással és lázítás vádjával kivégezhessék. De már a pénz és a fegyveres hatalom is megjelent körülötte az üldözés eszközeként, Júdás 30 ezüstpénze és az elfogatására érkező fegyveresek révén. Szellemi, (szakrális) törvényi csapdák, pénz, áruulás, hamis vád és fegyver az eszköztára ma is a gonoszok. A mártíromság prototípusa Jézus volt, s ha a Mesterrel ez történt, a tanítványok sem kerülhetik meg vagy el Mesterük sorát. A mártíromság mindig annak jele, hogy a jó oldalon állunk. De az üldözőknél nagyobb az Úr, aki meg tud őrizni bennünket hitünkben és állhatatosságunkban. A keresztényüldözés ős oka a világ Isten-ellenessége, az Antikrisztus emberek feletti uralmának megszerzésére irányuló rendíthetetlen, kegyetlen törekvése. Szólt az első mártírokról, Istvánról, Jakabról, majd a milánói türelmi ediktum (313) következtében a szabad vallásgyakorlásról a Római Birodalomban. Hamarosan megjelent viszont az iszlám a 7. században, mely világkalfátusra törekvő ősigyekezetében a történelemben sokszor, így ma is ütközik a kereszténységgel. A nemzetközi kutatások alapján bemutatta, hogy ma a keresztényellenességnek nemcsak ideológiai, hanem első renden vallási okai vannak, mint pl. a *szélsőséges iszlám fundamentalizmus és a politikai hinduizmus*. A legújabb statisztikák szerint a világ 10 országában a legsúlyosabb a helyzet. Az *Open Doors* a 2014. évi keresztényüldözésről készített világméretű felmérései alapján mintegy 70 ezer keresztény van politikai börtönökben, táborokban Észak-Koreában. Majd a másodikról a kilencedik helyig iszlám országok következnek, ahol igen nehéz, olykor lehetetlen keresztényeknek megmaradni (Szomália, Irak, Szíria, Afganisztán, Szudán, Irán, Pakisztán, Eritrea, Nigéria követik egymást a negatív világranglistán). Irakból, Szíriából az elmúlt 1-2 évben közel 600 ezer embert üldöztek el Jézus-hitük miatt. A kutatások nyolc okot sorolnak

fel az üldözés forrásaként: az iszlám szélsőségességet, a vallások fokozódó militarizálódását, a törzsi hagyományok idegenellenességét, az egyházi arroganciát, a posztkommunista diktatórikus hatalomgyakorlást, az agresszív elvilágiasodást, a totalitáriánus paranoiát és a szervezett korrupciót. Ugyanakkor az is „lejött” az előadásból több példa alapján, hogy a 21. század a világvallások reneszánszának lesz az évszázada, ami viszont magával hozza a kiéleződő versenyfutást a két legnépesebb világvallás, a kereszténység (ma 2,4 milliárd) és az iszlám (ma 1,3 milliárd) között. Egyesek szerint a vallások és a kultúrák közötti konfliktusok, esetleg háborúk százada lesz a 21. évszázad (így pl. *Samuel P. Huntington*). Ebben a helyzetben újra hangsúlyt kapnak a svájci katolikus *Hans Küng*nek a gondolatai, aki világéthoszában már két évtizede világszerte meghirdette: vagy létrejön a világvallások között a béke, megértés, tolerancia, s akkor lesz politikai béke is, vagy nem, s akkor háborúk következnek. Vannak pozitív kezdeményezések Közél-Keleten is, ezt sem szabad elhallgatni! Mint például a jordániai hercegé, *Hasszan Ibn Talal*-é, aki *Arab Szociális Charta a Kisebbségek Védelméről* nevű kezdeményezésével és konferenciáival hirdeti, a közvéleményben tudatosítja: „Az arab keresztények az arab gondolkodás úttörői”, s maradásra szólítja őket, „mert részei vagytok az arab világnak”. (Ugyanezt mondja fordítva *Agela Merkel* német kancellár a németországi muszlimokról, akik az ország részét képezik). Az IS = Iszlám Állam és a Boko Haram terrorista félkatonai szervezetek brutális akcióit az iszlámmal összeférhetetlennek minősítette az a 120 iszlám tudós, akik a Madrasah konferencián 2014. szeptember 27-én kiadott állásfoglalásukban 20 tételben a Korán alapján utasítják el e szervezetek „bűncselekményeit” (ezt a szót használták).

Mit lehet ilyen helyzetben tennünk? Lehet-e egyáltalán valamit? Igen! Legfontosabb az *ima*, a lelki támogatás azoknak, akik éppen ma élik át a szenvedések és üldöztetés tűzét. *Nemzetközi imaláncokba, keresztény tiltakozó akciókba* lehet bekapcsolódnunk. Egy *liturgikus imát* is bemutatott az előadó az üldözött keresztényekért, amit a Német Evangéliumi Allianz dolgozott ki. De lehet *tiltakozó e-maileket* írni az üldözők kormányaihoz, ahogyan erre több eredményes példa is van. S ami a legfontosabb: a *KDNP-ben, a PM-ben fórumokat tartani rendszeresen az üldözés témájáról*, lehetőleg érintettek bevonásával, és a tudományosan gyűjtött adatok, az elfogulatlan ténytörvényesség jegyében. Olykor a PM a KDNP-vel együtt *állásfoglalást, szolidaritás közleményt* is kiadhatna üldözött keresztények sorsával kapcsolatosan, s a *világszervezetek akcióiba, a menekültvasárnapok* és más napok megtartásába is szervezettebben kellene bekapcsolódnunk, illetve az *egyházakat ökumenikus méretekben* erre meghívni.

Az főtéma előadójának sok ténnyel alátámasztott, megrendítő és elgondolkodtató referátumát élő kiegészítés követte, melynek során *Youssef Fakhouri* libanoni görög katolikus egyetemista szólt a közkeleti keresztények nehéz helyzetéről, a visszasságokról, olykor kiprovokált támadásokról is, s mindezt két kisfilmmel is illusztrálta. Kifejezetten az arab tavasz forrongásaira utalt, a kairói tüntetésekre, a kopt központi katedrális és a keresztények elleni legutóbbi provokációkra és támadásokra. A megrendítő képek és az arab világot belülről ismerő *Youssef* beszámolója nagyon értékes hozzájárulás és kiegészítés volt a főelőadáshoz. Mindkét előadó kifejezte készségét, hogy a keresztényüldözés témájáról fontos lenne mind szélesebb körben szólni, a helyzetet bibliai, és aktuális összefüggésekben tudatosítani, mert ilyen szemszögből a magyar közvélemény a sajtón, médián keresztül alig kap mélyebb és rendszeres tájékoztatást. Javasolták, hogy a *PM idej előadásorozatának legyen máskor is témája a keresztényüldözés világhelyzete és aktuális állapota*. Ehhez mindketten felajánlották további együttműködésüket és segítségüket.

Az értékes és tartalmas konferencia jó nyitánya volt a megújuló KDNP PM-nek, s a 2015. évnek, melynek során országjáró körúton

igyekezik az elnökség és a tagság a keresztyén politikai felelősség iránt nyitott és elkötelezett érdeklődőket megszólítani, összegyűjteni és akcióba bevonni. A fórum az egyházközösség gyülekezeti termében szeretetvendégséggel ért véget, amiért illesse köszönet a pátyi refor-

mátus egyházközösség lelkesét és azokat a gyülekezeti tagokat, akik erre a célra időt és energiát tudtak fordítani. Ők is, mi is gazdagodtunk az együttlét során. Várjuk a következő alkalmat!

Dr. PhD Békefy Lajos, a KDNP PM külügyi koordinátora

GYÜLEKEZETEINK életéből

Időt kaptunk az Úrtól...

Az elmúlt év szeptemberében, a Komáromi Református Egyház- megye őszi rendes közgyűlésén, Sószelőcén, megtörtént a jelölés az egyházmegye gondnoki és esperesi tisztségekre. Időt kaptunk arra, hogy most, alig négy hónappal később, ünnepi keretek között megtör- ténjen nt. Dr. Szénási Szilárd Martosi lelképásztor esperesi és Gál Sándor gondnoki beiktatása a martosi református templomban.

*„...Áldjátok az URat, ti seregei, szolgálói, akaratának végrehajtói!..”
Zsolt.103,21*

2015. február 1-én a fenti ige köszöntötte a megjelenteket a martosi református templomban, ahol jelölő és választó, valamint be- iktatással egybekötött rendkívüli egyházmegyei közgyűlésekre került sor. A jelölő és választó Rendkívüli Egyházmegyei Közgyűlés délután 13:30 - kor kezdődött, ahol megválasztották az egyházmegyei ta- nácsstagokat, egyházmegyei tanácsbírákat, egyházmegyei jegyzőket lelkészi és világi részről, valamint az egyházmegyei pénztárost, és az ügyészi tisztség mellett a bizottsági előadók is meg lettek választva.

Az egyházmegyei tanácsstagok lelkészi részről a következők let- tek: Czinke Zsolt, Dobai Sándor, Erdélyi Pál, Erdélyi Zoltán, Fazekas Zsuzsanna, Sasák Attila, Szénási Szilárd. A világi tanácsstagok: Bara- nyai Alajos, Borbély Károly, Fitos András, Gál Sándor, Pethes István, Szabó Dezső és Szabó Gábor.

A bizottsági előadók megválasztása a következő eredménnyel zá- rult: a Katechetikai bizottság előadója Czinke Zsolt, a Missziói bizottság előadója Süll Tamás, a Diakóniai bizottság előadója Kalocsai Alexandra, az Egyházzenei bizottság előadója Écsi Gyöngyi és a Sajtóügyi bizottság előadója Sasák Attila lett.

Mintegy folytatásaképpen eme jelölő és választó közgyűlésnek 15.00 órától megkezdődött az újabb, immáron ünnepi beiktatással egybekötött Rendkívüli Közgyűlés. A templomban megjelenteket Gál Sándor egyházmegyei gondnok köszöntötte, majd Tanító Péter fohá- sza következett. Az esperes és gondnok beiktatása előtt Fazekas László püspök igei szolgálata volt hallható.

„Az ünnep utolsó nagy napján felállt Jézus, és így kiáltott: „Ha

valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék! Aki hisz énbenem, ahogy az Írás mondta, annak belsejéből élő víz folyamai ömlenek!” – Jn.7, 37-38.

Eme igeversék alapján szólt az ünneplő egybegyűltekhöz, a meg- választott espereshez, valamint az egyházmegyei gondnokhoz Egy- házunk püspöke, s beszélt nemcsak az ünnepről, az élet vizéről, vagyis Krisztusról, hanem arról is, hogy olyan korszakban élünk, melyben szükség van az erős hitre mind egyházi, mind lelkészi, mind pedig gyülekezeti szinten. Bátorító szavai az egyházmegyénkben érezhető és tapasztalható egységre is utaltak. Ezután a megválasz- tott tisztségviselők szívére helyezte, hogy az élő vizet nemcsak kap- ni, de tovább is kell adni az előjárói, órállói és pásztori szolgálatban. Az igei szolgálat után következett az újonnan megválasztott Szénási Szilárd esperesi eskütetele és Gál Sándor egyházmegyei gondnok esküjének megerősítése.

„...Aki tökéletes úton jár, az szolgálhat engem.” – Zsolt.101,6b.

Az immáron beiktatott esperes székfoglaló beszédének alapjául a Zsoltárok könyvének eme igeversét választotta. Szavaival nem a tökéletességre, hanem a tökéletes útra való törekvést emelte ki. Mert ezt az utat Isten adta elénk, legyen szó gyülekezeti tagról, pres- biterről, gondnokról, lelkészről vagy egyházunkban szolgálatot válla- ló tisztségviselőről. Az úthoz ill. szolgálathoz jó irány kell, a jó irány- hoz pedig útjelző kövek szükségesek. Igehirdetésében négyféle útjelző követ emelt ki: az ima, az elhívás a hűségre és a tisztaságra, a lehetőség és a megvalósítás. A közös úton való járás közös gyümöl- csöket terem, melyekkel egymást gazdagítani, erősíteni vagy akár lelkileg gyógyítani is tudjuk.

A székfoglaló beszéd után az egyházmegyei tisztségviselők es- kütetele – beiktatása következett. Az ezt követő köszöntéseket az esperes és gondnok felé a palástos lelkészek kezdték meg, majd a meghívott vendégek folytatták: Fekete Vince – főgondnok, Harmati Zsolt – Magyarország Szlovákiai Nagykövetségének ügyvivője, So- mogyi Alfréd – pozsonyi egyházmegye esperese, Kassai Tímea – barsi egyházmegye esperese nevében, Máté László – tatai egyház- megye esperese, Kiss Pál – barsi egyházmegye volt esperese, Somogyi László – székesfehérvári testvérgyülekezet lelkészi elnöke, Lévai Attila – Selye János Egyetem Református Teológiai Karának dékánja, Molnár János – Selye János. Egyetem Református Teológiai Karának dékán helyettese és végül Keszeg István – Martos község polgármestere mondott köszöntőt.

HAGYJAD az Úr Istenre te minden adatad...a 265. záróének sza- vaival a szívükben vehettek részt mindannyian az ünnepi alkalom után azon az állófogadáson, melyet a martosi gyülekezet és annak lelkészei nagy gonddal készítettek elő minden velük együtt ünneplő és Istennek hálát adó meghívott számára.

Édes Réka, Deáki, reformata.sk

Ez az a nap, mit az Úr szerzett

„...Az ő háza mi vagyunk, ...” igével hívogatta a barsi egyházmegye megválasztott esperese, Kassai Gyula lévai lelkész és ifj. Kiss Pál, egyházmegyénk új gondnoka az egyházmegye közösségét a lévai református templomba arra az ünnepi istentiszteletre, amelyen Ft. Fazekas László püspök iktatta be őket szolgálatukba.

A nap reggel 9 órakor kezdődött a lévai Czeglédi Péter Református Gimnázium dísztermében Rendkívüli Egyházmegyei Közgyűléssel, ahol többek között jelöltettek és megválasztottak az egyházmegyei tanácsstagok és tanácsbírák. Az eddig megválasztott és a közgyűlésen választottakkal együtt a Barsi Református Egyházmegye új tanácsa a következő összetételben végzi majd feladatát: Kassai Gyula, esperes, Antala Éva főjegyző, Fülöp Sándor jegyző, Révész Tibor, Tóth Zoltán, Tóth Árpád és Icsó Sándor lelkészi tanácsstagok, a világi részről pedig Kiss Pál egyházmegyei gondnok, Oros Zoltán világi főjegyző, Bohák József jegyző, Kiss Gyula, Hőnyi Lajos, Batár Péter és Rási Szabolcs.

A közgyűlés egyhangúlag a tiszteletbeli esperes címet szavazta meg egyházmegyénk eddigi esperesének, Kiss Pál nagysallói lelkésznek.

A gimnázium épületéből a közgyűlés résztvevői átvonultak a templomba, a lelkészek együtt, palástosan, ahol a 90/1 elnéklése után Kassainé Mártha Tímea köszöntötte az egybegyűlteket és vendégeket, az egyházmegye lelkészi és világi tagjain, gyülekezetek tagjain, lévaiakon kívül velünk ünnepelt Ft. Fekete Vince egyetemes gondnok r, Ft. Géresi Róbert püspökhelyettes, a két szomszédos egyházmegye újonnan megválasztott esperese is, Nt. Somogyi Alfréd és Nt. Szénási Szilárd doktor urak, Nt. Mártha Géza nyugalmazott esperes, Nt. Szőke Szilárd Attila és felesége Dunakesziről, Tóth Péter, lévai ma-

gyar plébános úr, Kiss Balázs diplomata, Magyarország Pozsonyi Nagykövetségének képviselőjében, a gimnázium és az alapiskola igazgatói.

Ft. Püspök úr a Jn 7:16 alapján szólott az jelenlévőkhöz, kiváltképp az espereshez és a gondnokhoz. Bevezetőként elmondta, Léva mindig is központi szerepet játszott az egyházmegye életében, s most visszakerül ide az esperesség. Kiss Pál gk. úr személyében pedig tovább adatott a staféta a családban, hiszen az édesapa volt eddig az egyházmegye esperese. Igemagyarázatában a Kik vagyunk? Mi-

ért vagyunk? Hová tartunk? Mivé leszünk kérdésekre kereste és adta meg a választ. Aláhúzta, a bátor kiálláson túl, ebben a tisztségben fontos a tisztánlátás és az Atya tudománya ahhoz, hogy az egyházmegyét jól tudják vezetni. Püspök úr ezután kivette az esküt az egyházmegye esperesétől és gondnokától.

Az esperes úr székfoglaló igehirdetése előtt a gyülekezete Tompa Mihály: A gyülekezetben c. versével köszöntötte, valamint Bokros Rózsa gondnok asszony a gyülekezet szeretetéről és támogatásáról biztosította, s vállára helyezték a gyülekezet ajándékát, egy új palástot.

Esperes úr székfoglaló igehirdetésében a

(Zsid 3,6 alapján) a bizalom fontosságáról, annak erősítéséről beszélt. Ezt, a bizalom erősítését tartja az egyik legfőbb feladatának, hogy közösen tudjuk aztán, egymásban megbízva a bizalom adóját, az Urat szolgálni. Az Isten azt akarja, hogy mi erős oszlopok legyünk, az ő háza mi vagyunk. Oszlop lehet az esperes, a lelkész, a lévai gyülekezet, az egyházmegye, a lelkészi közösség, az új egyházmegyei tanács, ha Jézusra tekint. Wass Albert homokból épített, köddel összekötött oszlopára utalt, melyet minden emberi gonoszság ellenére hittek az ő Urának épít az ember. Nekünk is hittel, bizalommal, együtt kell oszloppá lennünk az Isten dicsőségére.

Esperes úr vette ki az esküt a megye tanácsstagjaitól és tanácsbíráitól, Kiss Pál tiszteletbeli esperes pedig a zsinati képviselőktől és pótképviselőktől.

Az eskütelek után köszöntések hangzottak el, a palástos lelkészek egy-egy igeverssel köszöntötték az egyházmegye esperesét, gondnokát és örüllőit.

Az ünnepi istentisztelet után az egész templomi közösség átvonult az egy utcával arrébb található Atom Szállóba, ahol a szeretetvendégségen terített asztal várt mindenkit. Együtt, a palástosan vonuló lelkészek vezetésével. Talán nem kellene annyira hangsúlyozni, hogy palástosan vonultak a lelkészek a gimnázium épületéből a templomba, majd a templomból a szeretetvendégségre Léva főutcáján. Hiszen ennek természetesnek kell lennie. Igen, de Léván ez egyáltalán nem természetes. Itt a nyelvhatáron igenis fontos, s egyfajta biztonyságtétel ez is, egységben, szolgálatban, bizalommal.

Nos, ez volt az a nap, amit az Úr szerzett, örömmünepként mind az esperes úr, gondnok úr és családjaik, mind a lévai gyülekezet, mind pedig az egész egyházmegye számára.

Ambrus Erika

Ünnepi közgyűlés volt Kassán

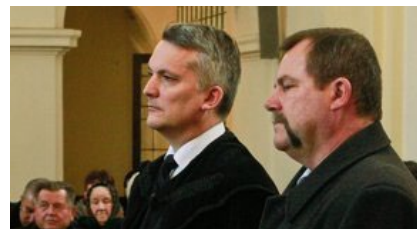
Az Abaúj-tornai Református Egyházmegye 2015. február 7-én a kassai református templomban tartotta meg rendkívüli közgyűlését.

A közgyűlésen kialakításra került az egyházmegyei lelkigondozói előadó tisztség, megválasztották az egyházmegye tisztségviselőit és előadóit, majd letette esküjét az egyházmegye hivatalában megerősített vezetése, és tették esküjüket az egyházmegye megválasztott tisztségviselői is.

Az ünnepi közgyűlés istentisztelettel kezdődött. Az igehirdetés szolgálatát Fazekas

László püspök végezte a Jn 9,1-12 alapján. Szolgálatában kitért az aktuális társadalmi és politikai kérdések vizsgálatára is. Az egyházmegye hivatalos képviselőin, lelkészein és a gyülekezetből érkezett vendégeken kívül az ünnepi alkalmat Fekete Vince főgondnok, Szesztay Ádám Magyarország kassai főkonzulja és az egyházmegye nyugdíjas lelkészei is megtisztelték jelenlétükkel. Az istentisztelet és a rendkívüli közgyűlést a kassai Laudate Dominum kórus igazán színvonalas szolgálata tette még ünnepélyesebbé.

A közgyűlést Varga Zoltán főjegyző úr

vezette. A választáson a következő eredmény született: Lelkészi tanácsbíra: Dr. Bók György, Szabó Krisztián; Világi tanácsbíra: Molnár Sándor, Juhász István; Lelkészi tanácsstag: Hranýó Mihály, Krchoné Géresi Ti-

mea; Világi tanácsstag: Icsó Béla, Bocskorás Bertalan; Lelkészi jegyző: Molnár János; Világi jegyző: Borzy Bálint; Egyházmegyei ügyész: Dr. Csatlós László; Egyházmegyei pénztárnok: Ing. Mitro Edit; Egyházmegyei számvevők: Parti Tibor, Vasil Aranka, Metti Ferencné; Egyházmegyei missziói előadó: Dr. Buza Zsolt; Egyházmegyei diakóniai előadók: Mudi Róbert, Ibos Henrietta; Egyházmegyei lelkigondozói előadó: Dr. Drenkó Zoltán; Egyházmegyei sajtóelőadó: Vargha Balázs

A választások eredményének kihirdetése után Orémus Zoltán esperestől és Szaniszló Sándor egyházmegyei gondnoktól Fa-

zekas László püspök vette ki az esküt. A püspök úrasztali szolgálatában a 2Móz 28. részéből kiindulva a papi ruha részét képező hősent emelte ki, melyet a főpap Izrael törzseinek a nevével együtt a szíven hordozott. Kihangsúlyozta, hogy hasonlóan a főpaphoz az egyházmegye vezetésének is a gyülekezetek életét a szíven hordozva kell betölteni küldetését. Orémus Zoltán esperes a 116. zsoltárt felolvasása után vette ki az esküt az egyházmegye tisztségviselőitől, majd az ApCsel 3,1-10 igeszakaszából kiindulva tartotta meg esperesi székfoglalóját. Szolgálatában a gyógyító mondatra helyezte a hangsúlyt, melyben Péter és János, az egyház, nem va-

lamit adnak a születése óta sánta embernek, hanem valakit, Jézus Krisztust.

Az ünnepi alkalom végén a Zsinati Elnökség nevében Fekete Vince főgondnok, az egyházmegye lelkészeinek és gyülekezeteinek nevében az egyházmegyében 30 éve szolgálatot teljesítő Radácsi Károly, Magyarország főkonzulja Szesztay Ádám, a Kassai Magyar Református Egyházközség nevében pedig Bodonné Kun Irén gondnoknő felemelő és biztató szavakkal köszöntötték az egyházmegye vezetőségét.

Az alkalmat szeretetvendégség zárta a gyülekezet termében.

reformata.sk

Esperesbeiktatás az Ung-i Egyházmegyében

A legkisebb egyházmegyék közé tartozik az Ung-i Egyházmegye, de a területben és létszámban mért nagyság nem mindig helytálló. Ebből az egyházmegyéből az elmúlt év-

tizedekben Isten kegyelméből sok olyan kezdeményezés indult, amelynek áldott hatása egész egyházunkban megmutatkozott. Az egyházmegye egyik legkisebb templomában, a Mokcsa-i templomban, került sor 2015. február 18-án az ünnepi egyházmegyei közgyű-

lésre, ahol Fazekas László, egyházunk püspöke iktatta be tisztebe Kraus Viktor megválasztott esperest és Papp László egyházmegyei gondnokot. Ezt követően a megválasztott egyházmegyei tisztségviselők a beiktatott esperes előtt tették le a hivatali esküt. A Főtiszteletű úr és a Kraus esperes úr is kitért igehirdetésében a sikertelen népszavazásra, ami arról árulkodik, hogy sokan ugyan keresztyénnek vallják magukat, de

mivel nincsenek tisztában a krisztusi értékrenddel, nem élnek a szerint. Fontos küldetés tehát, hogy az egyház a szavak és tettek egységére neveljen. A gyülekezet és a község vezetése szeretetvendéget készített a résztvevők és a vendégek számára. Isten áldása legyen a szolgálattévőkkel, akik nem a „ranglétrán” léptek feljebb, hanem a szolgálat felelőségében kaptak nagyobb feladatot.

Csoma L.

Egyházmegyei tisztségviselők beiktatása a Zempléni Egyházmegyében

Isten áldásával, ez év február 15-én ünnepélyes rendkívüli közgyűlésre érkeztek a bacsikai kultúrházba a Zempléni Egyházmegye gyülekezeteinek hivatalos küldöttei.

A délután 13:30 órai kezdettel megtartott közgyűlésen először a gyülekezet gondnoka, Katkó István, majd pedig az esperes, Nt. Kendi Csaba köszöntötte és üdvözölte a megjelenteket. Ezután Nt. Molnár Elemér királyhalmeci lelképásztor tartott rövid áhítatot a Zsidókhoz írt levél 13,8 alapján.

Ing. Asszonyi Árpád „az Isten szeretet” idézettel ünnepélyesen megnyitotta a közgyűlést, majd a tárgysorozati pontok felolvasása után Nt. Kendi Csaba esperes kért szót, és javaslatot tett arra, hogy a Zempléni Egyházmegye Közgyűlése adományozza a „tiszteletbeli esperesi címet” Nt. Molnár Elemér, ill. a „tiszteletbeli egyházmegyei gondnok” címet Kocsis Géza részére, akik az elmúlt választási időszakban tudásuknak és hitüknek megfelelően, biztos kézzel végezték az egyházmegye

gye ügyeinek szolgálatát. A közgyűlés alkotó tagjai egyöntetűen jóváhagyták ezt a javaslatot.

A jelenlevők, egyetemes egyházunk törvényeinek megfelelően jelölték és választották meg a szolgálattévőket az egyházmegyében betöltendő tisztségekre. A titkos szavazással történt választás szünetében, amikor is a választási bizottság összeszámolta a szavazatokat, a közgyűlés tagjai átvonultak a bacsikai református templomba, ahol 15:00-kor megkezdődött az ünnepi istentisztelet.

A jelenlevőket az Egyházmegye Elnökségének és a helyi gyülekezetnek a megbízásából Nt. Szopó Ferenc bodrogszentesi lelkész köszöntötte, majd a 138. zsoltár első versének éneklése után ismertette a választások eredményeit: Egyházmegyei tanácsbírák: - lelkészi: Nt. ifj. Demes Tibor (Hardicsa), Nt. Kiss Miklós (Örös) - világi: Fülöp Pál (Perbenyik), Estók László (Szőlőske); Egyházmegyei lelkészi jegyző: Nt. Szopó Ferenc (Bodrogszentesi); Egyházmegyei világi jegyző: Ing. Sipos

Sándor (Bári-Csarnahó); Egyházmegyei tanácsstagok: - lelkészi: Nt. ifj. Demes Tibor, Nt. Kiss Miklós - világi: Fülöp Pál, Estók László; Egyházmegyei lelkészi számvevő és pénztáros: Nt. Dócs Szilvia (Szomotor); Egyházmegyei világi számvevő: Tóth Géza (Kiskövesd); Missziói és diakóniai előadó: Nt. Blanár Gabriella (Kisgéres); Hitoktatói előadó: Nt. Molnár Éva (Királyhelmece); Építési előadó: Nt. Molnár István (Királyhelmece); Sajtóelőadó: Nt. Györky Szilvia (Alsómihályi)

A főének eléneklése után Ft. Fazekas László egyházunk püspöke szolgált igehirdetéssel a Jn 10,1-10 versek alapján. Szolgálatában nagy hangsúlyt fektetett a keresztyéni szolgálat fontosságára ebben a háború világban.

Az igehirdetés után kezdetét vette a megválasztott egyházmegyei tisztviselők ünnepélyes eskütétele és beiktatása, amelyet a beiktatott esperes, Nt. Kendi Csaba igehirdetése követett a csodálatos halfogás (Lk 5,4-6) tanítását véve alapul. Az igehirdetés után imádságban kérte Isten áldását mindazok szolgálatára, akik vállalták, hogy hűséggel fognak sáfárkodni egyházmegyénk lelki és anyagi javai felett. A 300. dicséret harmadik versének eléneklése után sorrendben Fekete Vince, egyetemes egyházunk főgondnoka, Ft. Géresi Róbert püspökhelyettes, majd Szesztay Ádám Magyarország kassai főkonzul-

ja kérték biztató szavakkal Isten áldását a beiktatott tisztviselők szolgálatára. Őket követte Nt. Krausz Viktor esperes, aki az Ungi Egyházmegye áldáskívánásait tolmácsolta, majd Nt. Sallai Tibor, aki rangidős lelkipásztorként a Zempléni Egyházmegye lelkipásztorainak nevében köszöntötte az újonnan megválasztott tisztviselőket. Ezután Nt. Tirpák István, a beiktatott esperes szülőfalujának lelkésze köszöntött, majd végül a beszolgált gyülekezetek gondnokai adták át gyülekezetük üdvözlét.

Végül Nt. Kendi Csaba megköszönte szülei áldó, nevelő szeretetét, hitvestársa támogatását, ill. az általa szolgált gyülekezetek tevékeny szolgálatát.

A Himnusz éneklését követően, Ft. Fazekas László az ároni áldással kérte Isten segítségét az egyházmegye és tisztviselőinek szolgálatára és életére.

Mindezek után a meghívottak a helyi kultúrházban, az istentiszteleten résztvevők pedig a gyülekezeti teremben szeretetvendégségen vettek részt. Mindezt Istené a dicsőség.

Györky Sz

Köszöntés

A Református Újság szerkesztősége nevében Isten gazdag áldását kérjük az Ungi Református Egyházmegye vezetősége szolgálatára. Hálát adunk a Mindenhatónak, és kegyelmét kérjük az esperesi szolgálatát kezdő Kraus Viktor szolgatársunkra, aki lapunk ifjúsági oldalának szerkesztője.

A Szlovákiai Magyar Református Lelkészek Egyesülete Istennek ad hálát az egyházunkban lezáródott tisztújításért. Egyesületünk elnöksége Isten áldását kéri a megválasztott és beiktatott

vezetőkre, s hisszük, hogy a Szentlélek vezetésével és igei bölcsességgel szolgálnak tisztükben. Külön öröm egyesületünk számára, hogy tagjaink közül Fazekas László püspöki, Géresi Róbert püspökhelyettesi, Nagy Ákos Róbert, Orémus Zoltán, Kraus Viktor esperesi, Antala Éva, Boros István, Varga Zoltán, Tirpák István espereshelyettesi tisztet töltenek be. Soli Deo gloria!

Csoma László, a Lelkészegyesület elnöke

Pedagógusok III. Bibliaismereti Versenye

2015. február 14 - én, szombaton, Bátorkeszin a Fireszke Gyermekek, Ifjúsági és Konferenciaközpontban került sor a Pedagógusok III. Bibliaismereti Versenyére. Hét gyülekezet pedagógus csapata képviseltette magát e megméretésen, úgy mint: Bátorkeszi, Búcs, Ekel, Kamocsa, Komárom, Madar és Zseliz, a Barsi egyházmegye egyik gyülekezete.

Sajnos voltak olyan gyülekezetek, akik kénytelenek voltak visszalépni a csapattagok rossz egészségügyi állapota miatt.

A négyes csapatok János evangéliumából készültek fel, a 15. résztől egészen az evangélium végéig. A felkészülés mellett volt lehetőségük az Igében való elmélyülésre, beszélgetésre, közös gondolkodásra is, amely hiszem, hogy meghozza áldásait az életükben.

A Bibliaismereti verseny délelőtt 9:00 órától kezdődött nt. Dr. Szénási Szilárd esperes úr és nt. Czinke Zsolt helyi lelkipásztor köszöntőjével.

Ezt követően Mózes 2. könyve 33. részének 12. verse alapján nt. Dr. Czinke Timea, a helyi gyülekezet beosz-

tott lelkésze hirdette Isten Igéjét. Az áhítaton felhívta mindannyiunk figyelmét arra, hogy Isten név szerint ismer

minket. A juhait vagyunk, nevünkön szólít bennünket, szelíden szól hozzánk, ami alázatra, hűségre, hódolatra, ámulatra kötelez mindannyiunkat. A keresztségben új nevet kaptunk: keresztyén, vagyis Krisztus-követő, ami óriási kegyelem és egyben felelősség is számunkra, hiszen törekedni kell a Krisztushoz méltó életre!

A lelki feltöltődés után nt. Dr. Pólya Katalin, a zsűri elnöke, a feladatlapok szerkesztője, ismertette a verseny szabályait a jelenlévőkkel. Maga a verseny jó hangulatban telt. Mindenki megpróbálta a legjobbat kihozni magából.

A szervezők frissítőkkal kedveskedtek a versenyzőknek.

A teszt megírása után, még ebéd előtt, élménypedagógiai játékokra került sor, amely mindenkit megmozgatott, és igazi közösséggé kovácsolta a versenyzőket.

Eredményhirdetés előtt egy közös ebéden vehettek részt a jelenlévők.

Madar csapata vitte el a pálmát, ők szerezték meg az első helyezést. De többieknek sem kellett szégyenkezniük. Bátorkeszi csapata lett a második, Ekel a harmadik, a búcsiak a negyedik helyen végeztek, Komárom csapata az ötödik helyet szerezte meg, zselíziek lettek a hatodikak, és Kamocsa egyszemélyes „csapata” a hetedik helyen végzett.

Gratulálunk a csapatoknak! Ahogy az esperes úr említette, itt mindenki győztes a résztvevők közül, hiszen olyan tudást, ismereteket szerezhettek meg az Igével való foglalkozás során, amely áldást hoz életükre.

Sasák Ilona, Kamocsa

Köszönetnyilvánítás

A közelmúltban nagy megtiszteltetés érte az Iskében működő és szolgáló református gyülekezetet. Helmeczi szül. Csutorás Klára azzal a szándékkal kereste meg e kis közösséget, hogy az Iske községben lévő ingatlanját (szülői ház, kert) odaajándékozná a gyülekezetnek. A közösség örömmel fogadta eme ajándékot. Ez úton szeretné az Iskei

Keresztyén Református Egyházközség megköszönni Helmeczi Klárának, hogy reánk gondolt, és Isten áldását kéri a testvérnőnk életére, munkájára, szeretteire.

„Áldjon meg téged az Úr a Sionról, a ki teremtette az eget és a földet!” (Zsolt 134; 3)

Az Iskei gyülekezet

Egymás hite által épültünk

2015. január 25-én az újlóti református templom harangjai ökumenikus istentiszteletre hívogatta a híveket.

Sándor Veronika református lelkész szeretettel köszöntötte a szlovák katolikus testvéreket, hálát adva az Úrnak, hogy együtt szolgálhatjuk Öt.

Az imádságot követően alkalmunkon a Remény Énekkar szolgált. Az egység és a testvériség nevében a négy ének közül egy éneket szlovák nyelven is elénekeltünk, -s örömmel fogadtuk, hogy énekszolgálatunkba szlovák katolikus testvéreink is bekapcsolódtak.

Ezt követően **Pavol Klapica** plébános úr hirdette Isten Igéjét a kijelölt Ige, Jn. 4 alapján; csakúgy, ahogyan a lelkész is. Szóltunk az egység fontosságáról, arról, hogy különbözőségeink ellenére testvérek vagyunk az Úr Jézus Krisztusban. Így, egymás testvéreként, különbözőségeink által is lelkileg meg gazdagodhatunk, amennyiben nyitottak vagyunk erre.

Miután együtt, mindenki a saját anyanyelvén, elimádkoztuk az Úrtól tanult imádságot, a gyülekezet mindkét nyelven az ároni áldás szavaival vehette az áldást.

Örömmel fogadtuk a katolikus gyülekezet énekkari szolgálatát is! Felemelő élmény volt hallgatni, amiként énekeiket hangszerekkel kísérték.

Ökumenikus istentiszteletünk záró énekeként a 395. dicséretünket énekeltük, előbb magyarul majd szlovák nyelven.

Végezetül közös alkalmunk szeretetvendégséggel zárult, amiért ezúton is köszönetet mondunk **Papp Sándor** gondnok úrnak.

Isten áldása legyen a szolgálattelvőkön, az ige hirdetőin és az énekkarok tagjain is! Legyen áldott Isten, amiért ismételen megmutatta, miként lehet épülni egymás hite által is!

Sándor Veronika

Ökumenikus imahét Rozsnyón

„Jézus így szólt hozzá: Adj innom!” (Ján. 4,7) – A braziliai keresztyének ezt az Igét választották idén az ökumenikus imahét mottójául. A rozsnyói történelmi egyházak képviselői is január 19-21 között tartották összejöveteleiket egymás templomában, melyeken a keresztyének egységéért imádkoztak.

19-én a református templomban Lubica Olejáróvá, evangélikus lelkész nő a 137. Zsolnárból kiindulva a zsidó nép babilon fogsága idején érzett hontalanságához hasonlította a mai keresztyének „lelki hajléktalanságához”. A zsidók a Siont és Jeruzsálemet siratták, a keresztyéneknek is Jeruzsálemre a Golgota keresztyére kell tekintenünk.

Vojta Richárd római katolikus estperes plébános az 1 Korinthus 1. Részének 10-17. Versei alapján a testvérek közötti pártoskodást és a keresztyének közötti széthúzást hasonlította össze, és az egymás iránti szeretetre és kölcsönös szolgálatra hívta fel a figyelmet.

Január 20-án az evangélikus templomban Milan Kertík római katolikus káplán a 139.

Zsoltár 1-2 verseiből tolmácsolta Dávid vallo-mását: Isten mindent tud, mindent lát és mindenütt ott van. Ő keresi az embert, mert a bűnbeesett ember elrejtőzött előle, eltávolodott Urától, Teremtőjétől. Sajnos, Európa is egyre távolodik Istentől, ezért a keresztyének között egység legyen, nem pedig széthúzás, hogy ne következhesen be a teljes elszakadás.

Böszörményi Tamás református segédlelkész a János evangéliuma 4. Részének 16-19. versei szerint az Úr Jézusnak a számariai asszonnyal való beszélgetésében az élő víz felkínálásáról elmélkedett. Jézus jól tudta, mire szomjazik, s kihozta őt a lelki szomjúságból. Ő minket is képes megszabadítani minden megkötöttségünktől.

Január 21-én a római katolikus templomban Jergus Olejár az 1 Mózes 11, 31 és 12, 4 versek alapján hirdette az Igét. Ábrahámot az Úr elhívta, hogy otthona legyen mindenütt és sehol, állandóan úton volt. Isten népe ma is lelki vándor, a mi imáink a mi otthonaink: A nem is látjuk meg a keresztyének egységét:

egy akol – egy pásztor, mert vándorlás az életünk, de az Úrban való hit, az Ábrahám hite ez a keresztyének igazi otthona.

Búza Bodnár Aranka református lelkész nő szintén a János 4, 25-28 igeszakaszt magyarázta, az Úr Jézusnak a számariai asszonnyal való párbeszédet, melyben kijelentette neki önmagát. Az asszony felismerte benne a Messiást, s otthagyta korszolyát lelkendezve futott be a városba ezt elmondani az embereknek.

Mi is ahhoz a Krisztushoz menjünk, aki képes oly mélyre ásni, hogy kiforgassa szívünk minden szennyét! Hagyjuk ott repedezett korszó életünket Nála, ne ragaszkodjunk a bűneinkhez. Ő tőlünk is kéri a korszókat, megszólít minket is: „Adj innom!”

Az imahét méltó befejezése a szeretetvendégség volt, melyet ez alkalommal a római katolikus testvérek készítettek. Isten iránti hálával mondunk köszönetet lelkipásztorainknak ezekért az áldott alkalmakért.

Egyedül Istené a dicsőség!

Mixta Johanna

Méltósága és tisztelete lehet a ruhának is

A Szeretnaptárban található egy olyan cikk, ahol a sorok között is jól kivehető a szolgálati ruha iránt érzett és éreztetett tisztelet.

A cikkből érezhető, hogy ez a tisztelet a palást iránt kétoldalú. Mind a palást készítője, mind a palást viselője tiszteli a szolgálati ruhát! Úgy vélem, másként megfontolatlanság is lenne nekiállni akár megvarrni, akár viselni...

Örömmel vettem az író tollából, hogy a *palástkészítő hölgy csodálatos munkát végzett. Előtte a palásznak valóban „méltósága van”. Számára fontos szempont, hogy a palást nem mindennapi viselet, hanem az a ruhadarab, amelyet a lelkész többek között az igehirdetésekkor visel. Mint anya a gyermekével, úgy bánt a palásttal az alkotó! (Bár mi is úgy vigyáznánk és úgy bálnánk palástjainkkal mint ő!)*

Végül azt is megtudhattuk e cikk végén, hogy mit jelent írójának a palást.

A cikk pedig azzal a bevezetővel indult, hogy a szív egyik vágya a bocskai öltözék volt, ami egyébként továbbra is megmaradt.

Ezek a sorok, mely szerint a ruhának is van megbecsülése, voltak azok, amik arra indítottak, hogy én is tollat ragadjak...

Felmerült bennem a kérdés, hogy bővítsé-e a ruhatáramat egy szép bocskai kosztüm, ami nem egy mindennapi viselet.

Úgy vélem, egy ilyen szép ruhát szintén csak méltósággal lehet viselni, de megvarrni is!

Bizony jó utánajárni, érdeklődni, címekeket és elérhetőségeket gyűjteni a varróról, mert hát ahogyan az kiderült, nem minden a negyven éves „tapasztalat”.

Sok „érdekességet” megtudtam a próbák alatt. Már ekkor felvetődött bennem a kérdés, hogy van-e tisztelete a varróműhelyben az öltözé-nek, vagy csak szalagmunkával állók szemben...

Visszatérve a több éves tapasztalatra, amiben tudásom többek között hiányos volt nekem, fiatalnak, az pl. az, hogy a fekete bocskai kosztüm azért van fehér cérnával varrva, mert az a tisztaság jele!

Az, hogy kifejezetten rosszul állt rajtam a kosztümzakó, az majd idővel, a viselés során fog megváltozni. A kérdésemre, hogy ez hogyan fog megtörténni, azt a választ kaptam, hogy az majd „betörök”.

Ami mégis feltette az i-re a pontot, az az volt, hogy annak ellenére, hogy külön kiemelten kértem az odafigyelést a női gombolást illetően (ami a megrendeléskor még természetes volt), mégis férgombolással kaptam kézhez az öltözetet. Természetesen erre a problémára is érkezett a tudásomat kiegészítő válasz.

Ha begombolom, akkor kerül át a gomb a jobb oldalról a bal oldalra. Hogy hogyan, ezt akkor sem, de azóta sem értem... Elméletileg tehát a gombolás után változik át a zakó nőire...

Itt még megemlíteném azt, hogy akkor készült egy férfi egyesület számára is egy ilyen öltözék szürkében, ami férgombolással volt, csakúgy, mint az enyémm. Tehát az elmélet szerint, viselésük közben, amikor majd begombolják azt a férfiak, akkor ők is női gombolással lesznek!

Tovább folytatva beszélgetésünket, elmondtam, hogy a világhálón az összes női

bocskai ruhán a gomb női gombolásnak megfelelően van felvarrva, merthogy igenis van ilyen. Erre azt a választ kaptam, hogy aki negyven éves tapasztalattal rendelkezik, az nem szorul rá az internetre.

Sajnos az említetteken kívül voltak még más hibák is, mellbevarrás, felhajtás, bélés-varrás... el egészen addig, hogy a szoknyáról lemaradt a zsinórozás és a sujtás is... -ami egyébként fel volt számítva az árba. Ezen szív-fájdalmam úgy lett orvosolva, hogy ha majd legközelebb arra járok, adjam be a ruhát.

Kérdésem azóta is megválaszolatlan: hogyan kerülhet így ki egy varróműhelyből egy ilyen öltözék, ami egyébként már önmagában is tiszteletet vív ki magának?!

Mindezt azért vettem papírra, hogy még jobban megértsük, mit jelentenek a fent idézett sorok a szolgálati ruhát illetően! Egy-egy ruhadarabnak is lehet „méltósága és tisztelete”, de lehet egy szalagmunka is.

S végül had jegyezzem meg, hogy a Szeretnaptárban olvasott palástkészítő hölgy munkájával (szintén személyes tapasztalat alapján írhatom) maximálisan elégedett lehet az ember. Itt szeretném megjegyezni, hogy a palástomra női gombolással kerültek fel a sujtások –merthogy itt is van ilyen!

A palásttal kapcsolatban valóban tapasztalható volt, hogy mint az anyaggal, mint a sujtással úgy bának az alkotó, mint anya a gyermekével!

Isten áldása legyen az ilyen hozzáállású szolgálatokon!

Sándor Veronika

AZ ISZLÁM SZENT HÁBORÚ

A keresztény időszámítás 622. éve a mohamedán időszámítás 1. éve. Akkor menekült el Mohamed Mekka városából, mert az ottaniak nem hittek tanai isteni kinyilatkoztatásában. Nemsokára számos beduin törzs mohamedáná – ahogy ők mondják, muszlimmá (igazhívóvé) – vált. Az új vallást fegyveresen is terjesztették. A szerintük igaz hit, az iszlám tanait szép szóra fel nem vevők ellen háborút indítottak. Mohamed 630-ban harcosaival elfoglalta Mekkát. Mire két év múlva meghalt, akkorra az iszlám birodalomban egyesített szinte minden arabot.

635-ben a szomszédos országok ellen indultak hódító hadjáratokra az új hit harcosai. Hamarosan zsugorodni kezdett a keresztény

vallású Bizánci Birodalom. Az iszlám félholdja ragyogott Észak-Afrikától Indiáig. 711-ben az arabok átkeltek a Gibraltári-szoroson Európába. Az Ibériai-félsziget nagy része uralmuk alá került. Kis-Ázsia felől Bizánc falai alá nyomultak. Többször sikertelenül ostromolták, 1453-ban az Oszmán Török Birodalom szultánja elfoglalta. 732-ben Párizstól délre, Poitiersnél Martell Károlynak, a frank király major domuszának sikerült megállítania egy csatában az előretörő muzulmánokat. Ha Martell Károly, akkor veszít, talán másként alakult volna a világtörténelem és a civilizáció. Európa mohamedán uralom alá juthatott volna.

Az iszlám katonai térhódítását a szent háború tana és gyakorlata tette lehetővé. A mo-

hamedán vallás öt alapillére mellé hatodiknak szokták a dzsihádot (szent háborút) számítani. Eszerint minden igazhívó kötelessége hitének fegyverrel történő terjesztése. Egy igazhívó harcos négy hitetlennel ér fel a csatában. Győzelem esetén a hit bajnokai zsákmányt kapnak. A szent háborúban eleső mohamedán harcos pedig a paradicsomba jut. Ott kellemes hűvös, árnyas, dús növényzetű, vízben bővelkedő kertben pompás ételek, italok és gyönyörű nők, a hurik részesítik korántsem askétikus örömeikben. Ez az állapot örökké tart. Betegség, szegénység, megöregedés és halál ismeretlen a paradicsomban.

Csohány János

Isten a kereszten

(Lk 23,39-43)

Ami rögtön megragadhatja figyelmünket a fenti igében, az a nép Jézushoz való megváltozott viszonyulása. Az evangéliumi történetekben Jézust örömmel fogadó, eléje járuló, őt kereső, tőle segítséget kérő, őt feltétel nélkül követő tömegről olvashatunk. Az elfogást követően azonban valóságos tömegpszichózis alakul ki. A megkötözött és megalázott Jézusban már nem ismerik fel azt a Mestert, akit eddig követtek, aki hatalommal szólta az Igét. A megalázott Isten látványa megszakítja a benne való hit folytonosságát. Vagyis törés, 180 fokos fordulat áll be az emberek, Jézushoz való viszonyulásában. Az erős Jézustól várhattak valamit, de a leköpdösött, megkötözött Jézus számukra értékét veszíti. Nincs miért kiállni mellette, nincs miért felvállalni Őt.

A modern korban sokszor divatjelenségé erősödik a keresztényiség megvetése, a Megváltónak, a költő szavaival, „sekély kéjt” jelentő kicsúfolása. Képzőművészek és más közszereplők provokatív, a kereszténynek érzékenységét tudatosan vagy tudatlanul bántó alkotásokról, megszólalásokról érkeznek rendszerességgel a hírek. Azokról a mai csúfolókról, akik nem Urat, nem Királyt látnak Jézus személyében, hanem megcsúfolható prófétát. Mely mögött ott lehet persze a kereső lélek bizonytalansága is, amit Ady is őszintén megvall: „Még meg se lettem s akkor is / Kötődtem vele s versenyeztem”.

A megalázott Jézus már nem kell. Nem azért, mintha elfogytak volna a betegek, a szenvedők, a bajban lévők. Egyszerűen: Tőle már nem várnak semmit. Már nem több ő, mint egy kivégzés attrakciója. Már nem látják hatalommal cselekedni, nem hallják hatalommal szólni. Mert hiszen, ahogy Pál írja: önmagát megüresíti, szolgai formát vesz fel, emberekhez lesz hasonló, megalázza magát, és ebben az engedelmességben marad halá-

laig. (Fil 2,7-8) A Golgotán Jézus egyedül marad. A tömeg itt nem követő már, hanem pusztá néző. Egy esemény kíváncsi figyelője.

Jézust két gonosztevő veszi közre. Csopartos kivégzés keretében, köztörvényes bűnözők társaságában végzik ki. Vagyis a gyilkos és a rabló szintjére degradálják a Mestert. Nem csak a kivégzés eszközével, de a két lator kiválasztásával is azt üzenik: ez az ember, ott középen ugyanolyan, mint ők. Semmivel sem jobb, semmivel sem több. Amit azonban a kivégzők megcsúfolásnak szánnak, az voltaképpen találkozik Isten akaratával. Isten a kereszten és a kereszt ál-

tal összeadja, odaadja önmagát minden emberrel és emberért. Nincs kivétel. Vagyis minél nagyobb Jézus megalázása, annál inkább megmutatkozik belőle Isten korlátlan, általános, mindenkit magába foglaló közösségvállalása. Mai szóval: nem elitista, nem diszkriminatív, nem bizonyos társadalmi csoportokban gondolkodó, válogató az Isten kegyelme, hanem globális, általános. Teljes érvényű. Éppen a két gonosztevő jelenléte és társasága az, ami mutatja, jelzi: mindenkire érvényes, mindenkire kiterjedő az Isten mentő kegyelme.

Amikor látványosan elfogy a Jézus istenségébe vetett hit, amikor a Jézust követő tömeg már csupán kivégzést, eseményt figyelő nézősereg marad, hirtelen irányt vált az evangélium narrátora. A továbbiakban csu-

pán három emberre figyel. A kereszten függők beszéd-töredékét halljuk. Túlzás lenne ezt beszélgetésnek nevezni. Hiszen haldokló emberekről van szó, akik, kínzó szomjúság, légszomj és vérvesztés közepette próbálnak meg néhány szót, néhány mondatot váltani. Itt minden szónak súlya van. Orvos szakértők szerint, itt minden szó, minden egyes lélegzetvétel a kínok-kínját jelenti. A két lator megszólal, mindkettő az életről beszél, mégis más-más formában. Kétféle reakciót látunk. Az egyik az Istent káromló félelem. Amely inkább választja az önmagából kivetkőző, félőrlött, és istentagadó állapotot.

A legfontosabb ebben a történetben a megtérő gonosztevő, Jézus istenségéről szóló bizonyágtétele. Nem annak látja, mint a tömeg. Nem színpadi látványosságnak, aki oly sok szépet cselekedett, de mégis, milyen sajnálnivaló véget ér. Ez a gonosztevő, a vérző, a megalázott, a hiányos öltözetben, töviskoronával a fején keresztre segezett; légszomjjal küzdő, haldokló Jézusban meglátja a Krisztust! Az Urat. A Szentlélek Isten a Golgota helyén is munkálkodik. A tömeg néző marad, egy ember pedig látó.

Mivel érdemi ki ez az ember, az Isten könyörületét? Hiszen egész életében rosszat cselekedett. Ő maga semmivel. Ott a kereszten, elismeri és szembenéz azzal, hogy voltaképpen nincs hivatkozási alapja. Vagyis bűnbánattal és hittel fordul oda Jézushoz. Nem lázad büntetése ellen, elismeri annak jogosságát, ugyanakkor meglátja Jézusban a bűn nélkülit.

Jézus a kereszten is Isten marad. Bár megüresíti és megalázza magát, de egy ember személyén, élete utolsó percein keresztül látható válik a megváltás ígérete, bizonyossága. Amit egyedül csak a könyörülő Isten adhat.

Fábián Tibor

A Lónyay Gábor Polgári Társulás 2014-es szolgálata

Már 2013-ban tapasztalható volt, hogy egyre több gyülekezet veszi igénybe a Lónyay Gábor Polgári Társulás által nyújtott lehetőséget, s gyűjti össze az adó 2 %-át. A felelősséggel gondolkodó és sáfárkodó testvérek 2014-ben is gyűjtöttek, hogy gyülekezetüket ezzel is segítsék szolgálatukban. A számlára beérkezett összeg **10.919,12 Euro**. Eddig a következő gyülekezetek küldték el a lepe-

csélt igazolásokat, s vették át az ennek megfelelő összegget: Párkány, Sókszelőce, Kulcsod, Nagybalog, Bés, Nagykapos, Abara, Sacca, Nagyida, Zsarnó, Bacska, Bajánháza, Kistráska, Deregnő.

Kérjük testvéreinket, hogy akik még nem küldték be az adóhivatal pecsétjével ellátott igazolást, mielőbb tegyék meg, hogy lezárhassuk a 2014-es év gazdálkodását.

Értesítés

A Lónyay Gábor Polgári Társulás értesíti mindazokat, akik ebben az évben is adójuk 2 %-val támogatni kívánják gyülekezetüket, hogy társulásunk ismét kész fogadni az adományokat, hogy azokat eljuttassuk a célgyülekezetek

számára. További információkkal a 056 6395396 -os telefonszámon, vagy a ladislavcsoma@gmail.com e-mail címen szolgálunk.

Csoma László, a társulás igazgatója

Közösségépítés

A Tanulmányi Központ közösségszervező szolgálatának fontos része a színházlátogatás, amelyre évenként három-négy alkalommal kerül sor. A majd húsz évvel ezelőtt indított szolgálat ung-vidéki résztvevők mellett rendszeresen bodroγκözieteket is vonz. Sikertelt mintegy 100 fős látogatói kört kialakítani. Leggyakrabban a Miskolci Nemzeti Színház előadásaira látogatunk, de Budapesten is többször volt a csoport. Ebben az évben Miskolcon a Vig özvegy című operettet láthatta a csoport 2015. január 31-én. A magyar kultúrával tartott élő kapcsolat erősít mindnyájunkat a szülőföldön maradásban és anyanyelvünk megőrzésében, ápolásában.

CsL

Vannak még jó emberek (2)

Ha az emberrel a szerettei, családja, barátai tesznek jót, azt természetesnek könyveljük el, persze, ha jön a lelki pofon tőlük, az jobban is fáj. Azonban mikor idegen segít rajtad, csupa nagybetűvel vésődik a szívedbe: VANNAK MÉG JÓ EMBEREK.

Egy nagyon régi Szilveszter éjszakáján, illetve Újév reggelén történt velem a következő eset. Baráti körben búcsúztattuk az óévet, vidámság, buli, remek hangulat. Másnap, újév első napján mennem kellett valahová, ahol vártak. Fontos volt odamennem. Jött a reggel, a késői lefekvés késői ébredést eredményezett, meg erős fejfájást, kapkodást. Gyorsan öltöztem, szedtem magamhoz a szükséges dolgaimat, siettem, hogy elérjem a buszt. Akkor döbbsentem rá, a retikülöm pénztárcástól, személyi iratostól, bankkártyástól, telefonostól ott maradt az esti baráti kör egyik tagjának az autójában. Éjjel ki törődött ezzel, de most! Az előző éjszaka hangulatától, vagy ettől a felismeréstől fájt-e jobban a fejem, nem tudom, csak azt tudtam, nekem el kell jutnom oda, ahol várnak. De hogyan, mikor pénz nélkül nem szállhatok autóbuszra? Honnét sze-

rezek Újév reggelén pénzt? Senkit nem ismertem a városban, ahol akkor éltem, a baráti kör messze, hajnalban hazaautóztak, föl sem tudom őket hívni, hiszen a telefonom is náluk maradt, nyilvános telefon meg csak pénztéremére működik, ami szintén a baráti autó mélyén várt elköltésre.

Szöke fejfel hirtelen a zálogház jutott eszembe. Nem ismerem ezt az intézményt, de tévés emlékeimből hallottam már arról, ha sürgősen kell pénz, beadod valamilyen ékszered, s majd kiváltod jobb időkbén. A szomszéd utcában volt a zálogház, tudtam, mert párszor elolvastam a hirdetési táblát az ajtajuk fölött. Fejfájósan, kicsit kuszán, de reménykedve siettem hát oda. Igenám!, de január elseje volt, a város még aludt, minden bizonnyal a zálogház üzemeltetője is, ZÁRVA tábla takarta el a gyors pénzt ígérő

reménykeltő hirdetést.

Kétségbeesetten és tanácstalanul siettem a buszállomásra, csodában reménykedtem, még egyszer áttúrtam minden létező és nem létező zsebem. Hiába. Közben szidtam magam gondolatban eleget, hogy lehettem ilyen felelőtlen, meg fogadkoztam, újévi fogadalomnak is beillett, soha többé ilyen bulit!

Körbenéztem a buszállomáson, 20 perc múlva indult is volna egy buszjárat a kitűzött célállomás felé, de ugyan, miből fizetem ki a buszjegyet? A buszpályaudvaron minden zárva volt, a büfé, a lángosos, az újságos, a trafik, minden. Illetve, egy fogadóiroda volt nyitva. Odasomfordáltam az ajtóba, ezt az intézményt sem ismertem, nem tudom, hogy kell fogadni, egyáltalán, mire kell fogadni, de azt tudtam, hogy ott valami pénzforgalomnak kell lennie, még akkor is, ha a fogadóiro-

dás egyedül ült az ablak mögött, ügyfél híján. A busz indulásának az időpontja sürgetett, összeszedtem minden erőmet, s bementem; szépen köszöntem, s kissé zaklattottan elmondtam esetemet az ablak mögött ülő férfinak, kérve a segítségét. Olyan, de olyan magasról nézett rám, végigmért többször is. Vajon, mi járhatott a fejében? Hitte a mondókámat? Ruházatomból ítélve hajléktalan kéregetőnek nem nézhetett. Mit gondolt akkor rólam? Rettenetesen szégyenlettem magam, s igazából nem is fűztem nagy reményeket ehhez a próbálkozáshoz, de mint a fuldokló a szalmaszála, úgy kapaszkodtam

a férfi tekintetébe.

Nem szólt semmit, nem kérdezett semmit, kinyitotta a pénztárgép fiókját, s kivett belőle a kérésemtől jóval nagyobb bankjegyet, kinyújtotta az ablakon, - boldog újévet -, mondta, s az előtte lévő újságra fordította a tekintetét. Többé nem nézett rám. Valamit talán motyogtam köszönésképpen, s rettenetesen éreztem magam. Ugyanakkor boldogan. Lám, vannak még jó emberek.

Estére visszaértem a buszpályaudvarra; ott, ahova mennem kellett, örültek nekem; napközben a retikulóm is hozzám került, barátaim reggel rögtön észrevették, hogy mi

történt, s hogy gondban lehetek, hát elhozták. A fogadóiroda még mindig nyitva volt, a fogadóirodás ott ült az ablak mögött, keresztretjévenyt fejtett. Megköszöntem és visszaadtam neki a pénzt. Most rajta volt a meglepődés sora, nem gondolta, hogy viszontlátja még a pénzét. Mivel még mindig az év első napja volt, most már én is tudtam neki boldog újévet kívánni, s remélem, benne is rögzült, vannak még jó emberek.

Ambrus Erika

Az írás elhangzott az Európa Rádió Útravaló c. műsorában.

Izrael – Ország? Nemzet? Gyülekezet?

Amacja király

Jóás király meggyilkolását követően fiát, Amácját koronázták királlyá: „Huszonöt éves korában lett király Amacjé, és huszonkilenc évig uralkodott Jeruzsálemben.” (2. Krónika 25) Uralkodása idején (805-776 Kr.e.) fontos események történtek az országban. Mindkét királyság – Júda és Izrael – megerősödött és szembeszállt ellenségeivel. De nyugtalanság és összetűzések is lezajlottak a két királyság között.

Az Amacját királlyá tevő csoport a kezdetekben nem volt elég erős, és ezért nem is bosszulhatta meg a Joás megölését. Mivel Zakarjá főpapot Joás kezdeményezésére gyilkolták meg, Amacjé a főpapi és királyi család megbékítésén fáradozott. Az új király nem büntette meg apja gyilkosainak családtagjait. „Ne kelljen meghalniuk az apáknak a fiakért, a fiaknak se kelljen meghalniuk az apákért. Mindenkinek a maga vétkéért kell meghalnia!” (5. Mózes 24,16) Pragmatizmusa megőrizte a békét és a nyugalmat az országban. Ezt követően uralma további stratégia megerősítését igyekezett elérni. Erre készítették azok a támadások, amelyek Arám és Damaszkusz felől érkezve nagy károkat okoztak a az országnak már apja idejében is. A királyságot veszélyeztető edomiták ellen is haditervet készített, mellyel a Holt-tengertől a Vörös-tengerig húzódó területet kívánta uralma alá hajtani. Ezért indított sorozást Júdában: „Azután összegyűjtötte Amacjé Júdát, és felállította őket családonként ezredesek és századosok vezetésével, minden júdait és benjáminit. Amikor besorozta őket húszévestől fölfelé, háromszázezer válogatott kopjás és pajzsos harcképes embert talált köztük.” (2. Krónika 25.5. Ezt azonban nem találta elégségesnek célja eléréséhez, hanem „ Izraelből százezer vitéz harcost fogadott zsoldjába, száz talentum ezüstön.” (16. vers). Az izraeli zsoldosok

felfogadása vitát váltott ki Júdában. Végül egy próféta közölte a királlyal, hogy a zsoldosok jelenléte ítéletes Isten előtt, mert az Úr elfordult Izraeltől. „Amacjé ezt kérdezte az Isten emberétől: De mi lesz azzal a száz talentummal, amit az Izraeli csapatnak adtam? Az Isten embere így felelt: Tud az Úr neked annál többet is adni!” (9. vers) A király hazaküldte a zsoldosokat, akik haragjukban kirabolták az útjukba eső városokat. Amacjé király aztán legyőzte az edómiakat: „Levert a Sós-völgyben tízezer edómi embert, Szelát pedig bevette ostrommal, és elnevezte azt Jokteélnek. Ez még ma is így van.” (2. Királyok 14,7.

Ezután a király készítettett magának bálványokat. Szeir gyermekeinek istenségeit, és leborult előttük és füstáldozatot mutatott be. Valószínűleg a győzelmet követően elveszítette józan ítélőképességét. Az Úr által hozzá küldött próféta megjövendöli Amacjé halálát, s ezért a király kidobhatja. Fölfuvalkodottságában nem törődött a próféciával, s tanácsosaival úgy dönt, hadat üzen Izraelnek a zsoldosok pusztításai miatt. A hadüzenetre válaszolva Joás, Izrael királya egy példázattal próbálja jobb belátásra bírni Amacjé: „Jóás, Izrael királya ezt a választ küldte Amacjának, Júda királyának: A libánoni bogáncskóró ezt az üzenetet küldte a libánoni cédrusfának: Add feleségül leányodat a fiamhoz! De arra szaladt egy libánoni vadállat és eltaposta a bogáncskórót. Te azt gondold, hogy mivel leverted Edómot, ezért felfuvalkodottan dicsekedhetsz. Maradj csak otthon! Miért rohannál vesztedbe? Hiszen elesel Júdával együtt!” (2. Krónika 25,18-19. De Amacjé nem hallgatott rá és elvesztette a háborút. Jeruzsálem falait lerombolták, a templomot kirabolták. Jeruzsálem lakosainak egy részét fogolyként elhurcolták. A háború elvesztése belső ellentéteket szült Júdában. Az ellenzék

megpróbálta eltávolítani a királyt, aki Lákisba menekült. Ellenfelei azonban utána ott is megtalálták és megölték. „Attól az időtől fogva, hogy Amacjé eltért az Úrtól, összeküvést szőttek ellene Jeruzsálemben, ezért Lákisba menekült. De utána küldtek Lákisba, és ott megölték. Majd visszavitték lovakon, és eltemették ősei mellé Júda fővárosában.” (27.vers)

Dr. Avschalom Kapach, Israel Heute

Ford. Csoma László

Isten szeret

*Isten szeret, s ha ezt érzem, tudom
Nem érhet engem semmi bántalom.*

*Velem van reggel, velem van este
Ő a gyermekét soha el nem hagyja.*

Isten szeret, mondjunk neki hálát,

*Hogy megtartott, védett, őrizte
álmunk.*

*Jöhet ezer vész is, de ha benne
bízunk,*

úgy lesz, ahogy megígérte nekünk.

*Vezet az úton, bár néha tövises,
s ha olykor megsebez, de be is kötöz,
Összezúz, de keze meg is gyógyít,
Köszönjük a próbát, köszönjük az
áldást.*

*Özv. Katona Gézáné
Nagysalló*

A Kárpát-medence Reformátussága

Hálaadás Gulácsi Lajos tiszteletére

A nyugalmazott kárpátaljai református püspököt kilencvenedik születésnapja alkalmából köszöntötték január 11-én.

Gulácsi Lajos református lelkész, a Kárpátaljai Református Egyház nyugalmazott püspöke január 12-én töltötte be a 90. életévét. Életútja sok szálon kapcsolódik a Kárpátaljai Református Egyház történetéhez. Nemcsak azért, mert abban az időben élt és volt fiatal, amikor a Trianon után magára maradt kárpátaljai reformátusság eszmélni kényszerült és felépíteni önmagát, hanem, mert igehirdetőként a saját bőrén tapasztalta a Szovjetunió egyházellenes politikáját, ami később befolyásolta egész életét is.

Pályája a kárpátaljai ébredési mozgalomban indult, majd a kommunista hatóságok meghurcolták, és hét évet töltött egy kazahsztáni lágerben. 1994 és 1998 között töltötte be a püspöki tisztséget. Idős kora ellenére ma is szüntelenül dolgozik.

Gulácsi Lajos 90. születésnapja alkalmából az Egyházkerület és a Munkácsi Református Gyülekezet január 11-én hálaadó istentiszteletet tartott a munkácsi református templomban.

Igét Zán Fábán Sándor püspök hirdetett a Zsolt 34, 1-4 versei alapján. „Áldom az Urat mindenkor, állandóan őt dicséri szám. (...) Hirdessétek velem az Úr nagyságát, magasztal-

juk együtt az ő nevével!” Gulácsi Lajos tudott az Úrral dicsekedni egy olyan korban is, amikor ez nem volt ajánlatos, olyan körülmények között is, amikor sokan inkább hátat fordítottak Istennek. Mégsem arra kell gondolnunk, hogy ezt csak a kivételes emberek tehetik meg. Hiszen a ma élő embereknek is arra van a legnagyobb szükségük, hogy tudják: az Úr velünk van szeretetével – fogalmazott az igehirdető.

A születésnapját ünneplő Gulácsi Lajos a tőle megszokott humorral és frissességgel köszönte meg azt, hogy ilyen nagy családi körben töltheti ezt a napot.

A köszöntések sorát dr. Grezsa István miniszteri biztos nyitotta meg, aki Orbán Viktornak, Magyarország miniszterelnökének Gulácsi Lajoshoz intézett levelét olvasta fel és a nemzetpolitikai államtitkárság nevében köszöntötte az ünnepeltet.

Brenzovics László parlamenti képviselő, KMKSZ-elnök Gulácsi Lajos életútját nemcsak példaértékűnek, de erőt adónak nevezte. Orosz Ildikó, a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola elnökhasszonya a nyugalmazott püspök iskolaalapító és szorgalmazó tevékenységét emelte ki. A fiatalok ma ne éljék át mindazt, amit annak a fiatal református lelkésznek kellett, aki Gulácsi Lajos volt 70 éve, de adják tovább a bizonygatót, amit tőle hallottak – figyelmeztetett köszöntőjében

Sasik Milán görögkatolikus püspök. A Magyarországi Református Egyház és családja köszöntését adta át Dani Eszter, a MRE Zsinati Missziói Irodájának vezetője, aki kilenc évig szolgált segédlelkészként Munkácson.

A Kárpátaljai Református Egyház püspöke, Zán Fábán Sándor, főgondnoka, Nagy Béla és a Beregi Egyházmegye esperese, Zsukovszky Miklós is köszönetet mondott azért, amit Gulácsi Lajos nyugalmazott püspök már tett és még tenni fog a református egyházzért.

A köszöntéseket a mezővári református felnőtt és gyermekkórus, valamint a munkácsi énekkar fellépése színesítette. A hálaadó istentisztelet után az együttléti szeretetvendégséggel folytatódott.

S. K.

Forrás: reformatus.com.ua

A Szlovákiai Református Keresztyén Egyház Diakóniai Központja

A Szlovákiai Református Keresztyén Egyház Diakóniai Központja 2015-ben első alkalommal élt azzal a lehetőséggel, hogy a 2 % adóval megajándékozható szervezetek közé jegyeztessen.

Ez alkalomból fordulunk Önökhöz támogatási kérelmünkkel, előre is megköszönve jövedelemadójuk 2%-ának felajánlását, mellyel az SZRKE diakóniai szolgálatát segítik.

Részletesebb információ és a letölthető űrlap megtalálható a központ honlapján www.refdiakonia.sk, vagy érdeklődhetnek a 0917 867431 telefonszámon.

Kedves Testvérek!

2015-ben ismét dönthetünk jövedelemadónk 2(3) % -nak sorsáról. A Szlovákiai Református Keresztyén Egyház Diakóniai Központja idén először került bejegyzésre a 2 % adóval megajándékozható szervezetek közé.

Köszönjük, ha ilyen módon is támogatja munkánkat!

Az Ön jövedelemadójának 2 % -a segítséget jelent

- a szociális krízishelyzetbe jutott családoknak, akiknek szakmai segítségre van szükségük
- a betegnek és magatehetetleneknek, akik ápolásra szorulnak
- hittestvéreinknek különösen nehéz élethelyzetek átvészelésében
- a börtönbüntetésből szabadultaknak és családjainak a társadalomba való beilleszkedésben

- a gyógykezelésben részesülő szenvedélybetegeknek és családjaiknak
- a szociális intézményekben élő testvéreinknek
- a szlovákiai református diakónia minőségi fejlődésében

Támogatásukkal elősegítik

- a diakóniai szolgálat önkénteseinek gyarapítását és képzését
- református gyülekezeteinkben a szociális szolgáltatások létrehozását és fejlesztését
- anyagi gyűjtések (élelmiszer, gyógyszer, ruhanemű...) alkalmával a szállítási költségek előteremtését
- rugalmasabb és az egyes gyülekezetek igényein alapuló segítségnyújtást

Köszönjük!

Vacsora-csata a spliti Új Magyar Kulturális Központban

A Dalmát fővárosban február 2. vasárnapján az ÚMKK tagjai nagy megmérettetésre gyűltek össze. A két csoportra osztott közösség gasztronómiai tudását mérte össze. A verseny előkészületeinek és a kész ételek kóstolójának tanúi, s egyben értékelői voltak azon klub tagok is, akik a távolság és egyéb kötelességeik miatt ritkábban tudnak részt venni a központ rendezvényein.

2015. február 8-án, vasárnap már kora délután edénycsörömpöléstől és versengő szavaktól visszhangzott az ÚMKK klubhelyisége. A két csapat, bár teljesen eltérő ételeket készített, a verseny lényege az ízvilág értékelése volt, s persze egy újabb indok, hogy közösségben, magyar nyelven folyjon a beszélgetés.

„Nagy örömeinkre szolgált, hogy ezen a vasárnap délután ennyi sokan gyűltünk össze. Jó érzés újra találkozni a rég látott ismerősökkel, barátokkal. Számomra az is fokozta a hangulatot, hogy ugrathattuk az ellenfél csapatát, igyekeztünk mindent megtenni annak érdekében, hogy a mi alkotásunk legyen a jobb. S értelemszerűen a mindenféle finomságok végigkóstolása ízlelőbimbóink magas fokú kényeztetése volt.” - nyilatkozta Polozsányi Szilvia.

A közösség egyik része, melynek vezetője Svoboda László volt, babfőzeléket, tepertős pástétomot, tököses rétest, házikenyeret, mákos tekercset, almás süteményt, somlói galuskát készített. A másik csoport, élén Kašlik Mihállyal, polipkülönlegességet készített, ezen felül tenger gyümölcsei rizottót, polipsalátát, tonhal pástétomot, házi kenyeret, csokitortát, mákos rétest és szárított gyümölcsöt desszertként. Volt tehát sokféle különlegesség, mindenki ínyére kedvére válogathatott. Mindeközben a finom magyar borok és Kalmár József törököl pálinkája sem maradhatott ki a kóstolóból. Végezetül pedig következett az értékelés, mely igazán mulatságosra sikeredett.

Az ellenfél minden gyenge pontját megtaláló és kiemelő szócsata felettébb vidám légkört teremtett, s megalapozta a jövőbeli harcsorozatot az ÚMKK konyhájában.

„A már hagyományosnak nevezhető klub-főzésekhez képest változatosságot jelentett ez a „vacsora-csata”, ahol két csapat mérhette össze kulináris tudását. Természetesen senki sem vette igazán komolyan a találkozó verseny jellegét, nagyszerűen szórakoztunk, sokat beszélgettünk és viccelődtünk egymással, miközben magyar nóta szólt a háttérben. A finom fogásokat végigkóstolva pedig gyomor nem maradt üresen. Mindenki talált az ízlésének megfelelő ételt, így az est végén igazán jóllakottan és jókedvűen tért haza az egész társaság.” - mondta el Kollár Viktória.

R.A.

KERESSÜK MEG A BIBLIÁBAN!

1. “Az Úr az én és paizsom, ő benne szívem és megsegítettem; örvend szívem és énekemmel dicsérem őt.” (Zsolt 28,...)
2. “A legtöbb talál valakit, aki jó hozzá; de embert, azt ki találhat?” (Példabeszédek 20,...)
3. “Mert miben a bölcs a bolondtól, és miben a aki az élők előtt járni tud?” (Prédikátor 6,...)
4. “Ha ellenünk tanúskodnak: cselekedjél Uram a te nevedért, mert temérdek a mi törvényszegésünk; ellened!” (Jeremiás 14,...)
5. “Én, az Úr; jóni fog és megcselekszem, el nem engedem s nem kedvezek és nem könyörülök: a te és cselekedeteid szerint ítélnek meg téged, ezt mondja az Úr Isten.” (Ezékiel 24,...)
6. “A nép felkiálta: Isten ez és nem emberé.” (ApCsel 12,...)
7. “Mert mikor a testben a bűnök indulatai a törvény által dolgoztak a mi tagjainkban, hogy a halálnak;” (Rómabeliekhez 7,...)
8. “És nyelv vallja, hogy Jézus Úr az Atya Isten dicsőségére.” (Filippi 2,...)
9. “Az Úr pedig a ti szíveteket az Isten iránt való szeretetre, és iránt való állhatatosságra.” (2Thesszalonika 3,...)
10. “Holott az akik erőre és hatalomra nézve nagyobbak, nem azok ellen az Úr előtt káromló ítéletet. (2Péter 2,...)

A Károli-fordítású Szent Biblia alapján a rejtvényt összeállította: Györky Szilvia, Alsómiyhályi. A megfejtéseket, kérjük 2015. április 20-ig beküldeni, Szerkesztőségünk címére: **Református Újság Szerkesztősége, 076 74 Drahnov, Hlavná 216.**

Megfejtők: Pozsonyi e.m.: Családi Irén - **Nagymegyer; Ö. Sándor Józsefné, Szabó Ildikó, özv. Szloboda Elemérné - Réte;** Halgas Ildikó - **Kulcsod;** Simon Sára - **Gúta;** Mackó Zsuzsa - **Dolná Streda;** Sándor Veronika - **Nádszeg; Komáromi e.m.:** özv. Varga Béláné - **Bátorkeszi;** Kacz Mária - **Marcelháza;** Bajcsi Márta, Viola Irén - **Komárom;** Farkas Irma - **Negyed; Barsi e.m.:** Özv. Bertók Istvánné - **Barsvárad;** Németh Sándorné - **Nyirágó;** Tildi Rozália, Szénászki Sarolta - **Újlót;** Klinecsek Ferencné - **Kőhidgyarmat;** özv. Kovács Lajosné, Kakas Sándor - **Nagysalló;** özv. Földi Jenőné - **Érsekkéty;** Palásti Aranka - **Léva;** Baka Andrásné - **Farnad;** Császár Viola - **Tőhöl;** Fazekas Dezsóné - **Zseliz;** Jakab Erzsébet - **Csúz; Gömőri e.m.:** Faragó Irén - **Harmac;** Tóth Katalin - **Nagybalog;** Schiller Mária - **Tornalja;** Özv. Varga Lajosné - **Rimaszombat;** Osváth Sándorné - **Gömörhorka; Abaúj-tornai e.m.:** özv. Gálffy Gusztávné, özv. Pataky Bertalanné - **Migléc;** Csáji Istvánné - **Nagyida;** Komjáty Istvánné, özv. György Ferencné - **Felsőlánc;** Özv. Sztás Béláné - **Alsólánc;** Hurák Éva - **Szalóc;** Körtvély Péter - **Tornagörgő;** Özv. Végvári Zoltánné - **Perény;** Özv. Kövesdi Jánosné, Ing. Damko Valéria - **Reste;** Ucekaj Vivien és Márk - **Buzita;** özv. Kardos Béláné - **Szadalmás;** Szanko Mónika - **Berzété;** Szabó Gyuláné - **Lucska; Zemlenni e.m.:** Puskás Monika, Lipán Márta, Szemán Józsefné - **Nagykövesd;** Kendi Zsuzsanna - **Zétény;** Kiss Magdaléna, Rácz Erzsébet - **Bodrogszerdahely;** Rigó Katalin, Egri Klára, Rácz Éva, Gerenyi Lászlóné - **Örös;** özv. Visnyai Sándorné, Pósa Istvánné, Sallai Albertné, Máté Istvánné - **Kiskövesd;** Rácz Júlia - **Kisgöres;** Galambos Katalin, Oláh Istvánné - **Hardicsa;** Bók Zoltánné, Kulcsár Eleonóra - **Királyhelme;** Pál Éva - **Nagytrákány;** Vida Boglárka - **Ladmóc;** özv. Szabó Ferencné - **Pólyán;** Sütő Zsuzsa - **Zemlén; Ungi e.m.:** Matocsik Éva - **Kisráska;** Takács Józsefné - **Nagyráska;** Dupály Csilla - **Abara;** Özv. Veres Józsefné, Géczy Csabáné - **Nagykapos;** Kondor Lászlóné - **Vajkóc;** özv. Kovács Béláné, özv. Nagy Sándorné - **Kaposkelecse;**

Nyertesek: Sándor Veronika - Nádszeg, Viola Irén - Komárom, Fazekas Dezsóné - Zseliz, Osváth Sándorné - Gömörhorka, Özv. Végvári Zoltánné - Perény, Kendi Zsuzsanna - Zétény, özv. Nagy Sándorné - Kaposkelecse

Lázár feltámasztása

Jn 11: 1-44

Kedves Olvasóink! János evangéliuma egy különleges könyve az Újszövetségnek. Szinte egyáltalán nem hasonlít a többi evangéliumra. Vannak benne hasonló történetek, de alapjában véve János más szempontok alapján írta meg evangéliumát. Ebből az evangéliumból hoztam egy történetet, melyből meglátaszik, hogy Jézus mennyire a kezében tartja az eseményeket, illetve az egész világot.

Egy Lázár nevű ember, aki Jézusnak barátja volt, sőt ismerte és szerette az egész családját is, megbetegedett. Meghozták a hírt Jézusnak, hogy nagyon súlyos betegségben szenved, és segítségre van szüksége. Jézus azonban nem indult el. Azt mondta, hogy Lázár betegsége nem halálos, hanem azért van, hogy az Isten dicsőségét szolgálja. Nem sokkal később Jézus bejelentette a tanítványainak, hogy indulnak Júdeába, ott lakott Lázár, mert Lázár elaludt. A tanítványok nem tudták, amit Jézus már tudott, hogy Lázár meghalt. A tanítványok féltek visszamenni Júdeába, mert nem sokkal korábban ott Jézust meg akarták kövezni. Féltették az életüket, és Jézusét is. De Jézus tudta, hogy nem lesz semmi baja, mert felette senkinek sincs hatalma.

Amikor odaértek, megtudták, hogy Lázár már négy napja halott. Jézus odament a sírhöz, és azt mondta az embereknek, hogy nyissák ki a sírt. Az emberek vonakodtak ezt megtenni, mert hát már négy napja halott volt. Jézus azonban rájuk szőtt, és erősködött, hogy nyissák ki a sírt. Az emberek ezt megtet-

ték, és kíváncsian várták, mi fog történni. Jézus csak bekialtott a sírba: „Lázár, jöjj ki!” Ezek után Lázár, aki már négy napja halott volt, kijött a sírból, és újra élt! Mindenki meglepődött és csodálkozott.

Látnunk kell, hogy minden Jézus akarata szerint történik. Hívják Lázárhoz, hogy gyógyítsa meg, de nem megy. Nem azért, mert nem akarja meggyógyítani, hanem azért, mert más terve van. Ő nagyobb csodát akar tenni, mint egy gyógyítás. Amikor úgy érzi, eljött az ideje, elindul, és feltámasztja a már négy napja halott barátot.

Jézus nem akkor segít, amikor mi akarjuk, és sokszor nem is úgy, ahogyan mi szeretnénk. Van úgy, hogy kérjük a segítségét, és úgy érezzük, hogy valahogy nem jön a segítség. Talán egy kicsit kétségbe is esünk, hogy nem hallgatta meg a kérésünket, de később megtapasztaljuk, hogy valami sokkal jobbat tartogat számunkra, mint amit mi kértünk. Ezért jó az egész életünket Jézus kezébe helyezni. Ő sok-

kal jobban tudja, hogy mi a jó nekünk, és mire van szükségünk, mint mi magunk. Rá kell bízunk magunkat, és engednünk, hogy az Ő akaratára teljesüljön az életünkben, ahogy a Mi Atyánkban is imádkozzuk: Legyen meg a Te akaratod. Hígyétek el, Krisztus mindig csak jót akar nekünk, és aki ezt tudja, az biztonságban tudhatja az életét!

Imádság: Urunk, Jézus Krisztus! Kérünk Téged, tartsd a kezünkben életünket, és add, hogy meglássuk, Te mindig csak jót teszel velünk, mindig meghallgatod imádságunkat, és sokszor többet adsz, mint amit kérünk Tőled. Add, hogy Rád bizzuk egész életünket. Ámen.

Aranymondás: „Kérjétek, és adatik nektek, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyitvatik nektek. Mert aki kér, mind kap, aki keres, talál, és a zörgetőnek megnyitvatik.”
Máté 7: 7-8

Kraus Viktor

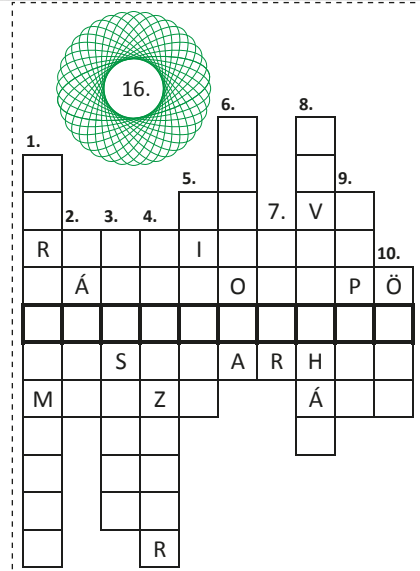
IFI Rejtvény

14. KERESZTREJTVÉNY MEGFEJTIŐI / Pozsonyi E.M.: Nagy Judit - **Kulcsod;** **Komáromi E.M.:** Bolla Edina - **Hetény;** Simon Márton - **Gúta;** Tomovic Erika - **Réte;** Viola Irén - **Komárom;** **Barsi E.M.:** Hőnyi Julianna - **Nagysalló;** Fazekas Levente - **Zseliz;** **Abau-Tornai E.M.:** Kardos Ágota - **Szadalmás;** Zborai Bernadett, Krcho Borbála - **Cséc;** Svantner Ákos - **Jólész;** Szanko Mónika - **Berzété;** Ucekaj Vivien és Márk - **Buzita;** Körtvély Péter - **Tornagörgő;** **Zempléni E.M.:** Sipos Anita - **Boly;** Puskás Orsi, Lipán Barbara, Tóth Eszter, Máté Csaba - **Nagykövesd;** Onda Richárd, Sallai Csaba - **Kikövesd;** Bók Barbara - **Királyhelme;** Lőrinc Ildikó - **Örös;** Kovács Zoltán Patrik - **Kisgéres;** Kiss Magdaléna - **Bodroszterdahely;** Vida Boglárka, Bodnár Enikő, Bodnár Emese - **Ladmóc;** Szabó Lóránt - **Pólyán;** **Ungi E.M.:** Rudik Sebasttián, Csörgő Eszter, Lépes Szimona - **Kaposkelecseny;** Hajtó Petronella - **Deregnő;** Szatmáry Árpád - **Abara;** Bugis Levente - **Nagykapos;** Bodnár Klaudia és Dániel - **Vajkóc**
Jutalmazottak: Tomovic Erika - Réte, Fazekas Levente - Zseliz, Svantner Ákos - Jólész, Szabó Lóránt - Pólyán, Szatmáry Árpád - Abara

E feladat megfejtéséhez a Bibliában szereplő állatok neveit fogjuk megkeresni. A megadott bibliai igeversekben találjátok meg az állatok neveit, amelyek végül rejtvényünk megfejtését adják.

1. Jób 39:16
2. Máté 3:4
3. Dániel 7:4
4. Jób 6:5
5. 4Mózes 23:22
6. Példabeszédek 30:26
7. 1Sámuel 6:5 (egyegy számban!)
8. Zsoltárok 74:14
9. Lukács 3:7
10. Jób 29:39

A megfejtéseket szerkesztőségünk címére lehet beküldeni, 2015. április 20-ig.
Református Újság Szerkesztősége,
Hlavná 216., Draňov 076 74

Összeállította: Györky Szilvia

REFORMÁTUS

Újság

Gyülekezeti tájékoztató

Kiadja a Lónyay Gábor Polgári Társulás
– igazgató Csoma László

Terjeszti a Deregnő-i Református Kereszttyén
Gyülekezet

Szerkesztőség:

főszerkesztő - Fülöp Sándor,
felelős szerkesztő: Györky Szilvia
szerkesztők - Režić Annamária, Kraus Viktor
kárpatmedencei tudósítók:

Fábián Tibor, Szenn Péter

Nyomja: Györky Marián - MS PRINT

Szerkesztőség címe:

076 74 Draňov-Deregnő 216,
Tel.: 056/639 53 96, Mobil: 0908 035 094,
E-mail: ladislavcsoma@gmail.com
vagy csomalaszlo@centrum.sk